

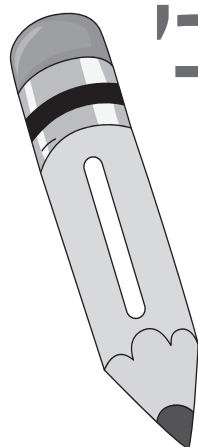
המינהל הפדגוגי
האגף לחינוך יסודי
המזכירות הפדגוגית
הפיקוח על הוראת העברית

מדינת ישראל
משרד החינוך

ראמ"ה
הרשות הארצית
למידה והערכה בחינוך

מבדק בכתיבה לכיתה ב' למגזר החרדי

חוברת דוגמאות למורה

הקדמה

בחוברת זו מוצגות דוגמאות של טקסטים משתי יחידות: "על עצמי" ו"סיפור". הטקסטים נכתבו על ידי תלמידי כיתה ב' במסגרת תהליך פיתוח המשימות. הטקסטים הוערכו על ידי צוות מומחים לפי המחוון שבמדריך למורה¹ כדי לספק דוגמאות לאופן ההערכה באמצעות המחוון על כל רכיביו. בחוברת מוצגות 16 דוגמאות של טקסטים שכתבו תלמידים שונים בנושאים מהיחידה "על עצמי" ומהיחידה "סיפור". מקבץ הטקסטים בכל אחד מהנושאים מדגים רמות כתיבה שונות, מרמת התוכן הגבוהה ביותר (דוגמה א) ועד לרמת התוכן הנמוכה ביותר (דוגמה ד).

הערה: החלק האחרון במחוון "לסיכום" כולל נקודות לחיזוק מיומנויות הכתיבה של התלמיד. נקודות אלה עלו בעקבות הערכת טקסט מסוים, והן צריכות להשתלב בתוכנית העבודה הכוללת ארוכת הטווח, המביאה בחשבון מידע רחב שיש למורה על התלמיד גם מטקסטים אחרים שכתב. כל דוגמה כוללת:

- סריקה של הטקסט המקורי בכתב ידו של התלמיד;
- טקסט מוקלד ללא שגיאות הכתיב של התלמיד (נועד להקל על הקורא את קריאת כתב היד);
- מחוון המציג ניתוח של הטקסט – תיאור מילולי של רמת הכתיבה ביחס לכל ממד בטקסט וכן סימון של רמת הכתיבה בסולם הרמות של כל ממד. המחוונים בחוברת זו אינם כוללים תיאור מילולי של החלק "התבוננות על הכותב/ת" מכיוון שמידע זה לא נאסף ביחס לתלמידים שהטקסטים שלהם נבחרו כדוגמאות. הסבר של חלק זה נמצא במדריך למורה².

¹ ראו "מדריך למורה" באתר ראמ"ה:

http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Rama/AarachaBeitSifrit/Mivdak_Safa_Bet.htm

² שם, עמ' 37.

תוכן העניינים

פרק א – התבוננות בטקסטים והערכתם

העמוד	היחידה	משימת הכתיבה	הנושא	הדוגמה
6	"על עצמי"	כתיבה לפי נושא	לטיול יצאתי	א
10				ב
14				ג
18				ד
21			משהו מיוחד שאני רוצה לספר על עצמי	א
25				ב
29				ג
33				ד
36	"סיפור"	כתיבה לפי כותרת	המלך שלא מצא את הכתר שלו	א
40				ב
44				ג
47				ד
50		כתיבה לפי תמונה	ספינה בים סוער	א
53				ב
56				ג
59				ד

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

אני רוצה לספר לכם על הרפתקה מסקרנת
 אני טיילתי ביער ישראל אני טיילתי עם
 אבא ואמא שלי טיילתי לפני חודשיים שם
 כשחצינו חלק מהיער עמדנו מול גשר ארוך
 מאוד. וכשחציתי גם את החלק השני היה
 גשר שני אפילו יותר ארוך הסביבה שבה
 טיילתי נראית ירוקה נורא כי זה יער
 מה שגיליתי בטיול זה איך לרפא בעזרת
 צמחים גיליתי הרפתקה בטיול כשירד הערב
 עצרנו לנוח מההליכה היה לידינו קיפוד ובטעות
 הוא דקר את אמא שלי והכניס לה קוץ ברגל לקחתי
 צמח מרפא אבל לא ידעתי שהוא מרפא אז פשוט
 שמתי לה אותו על הרגל והוצאתי בזהירות את הקוץ
 ומזג האויר היה קריר

מחווין

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר לפתור היבטים אלה:
 באיזו מידה "דיבר"
 אויך/אליך הטקסט
 כקורא/אחראי על
 עניין, סקין, יזלש, פטייל
 ופרטים אחרים בגאון
 ובאופן כגיבוי?
 האם יש דבר בבוא
 הטקסט ובאופן כגיבוי
 ואחראי על עניין, אחר
 הטקסט, מבואר הטקסט,
 ההיבט השוני?

לד כמה פתור הטקסט
 מפתח?
 אפשר לפתור היבטים אלה:
 גיאורג, מחשבות ורגשות
 של דמויות, פתור של דמויות
 וגיאורג סביבה.
 למדוד הבא/אחראי מידה
 המעורבות של/אחראי בנאש.

הטקסט מעורר עניין, ומעביר עקורא את החוויות והידיעות שהכותבת חוותה בסיום
 המשפחה. הציר מתאר את ההליכה של המשפחה על השר.

☒ מפותח היטב ☐ מפותח ☐ מפותח מעט ☐ מצומצם

תוכן

הרעיונות בטקסט מפותחים. הכותבת פותחת בפנייה עקורא, שבה היא מציגת כי
 היא עומדת לספר על הרפתקה מסקרנת. היא בוחרת כמה מרכיבי התוכן שהוצגו
 בכיתה בהשראה עקורא הכתיבה, ומרחיבה אותם באופן היוצר עניין. היא כותבת
 היכן טיפה, עם מי ומתי, ומתארת את היצר על גשריו הארוכים ואת הידיעות על
 תכונות המרפא של אחת הצמחים באמצעות התאור של האם שקיפוד עקר אותה.
 כתיבתה מבטאת את הנאמה מהיטב, ובמיוחד מהידיעות החפשים - הגשרים
 הארוכים ביצר ותכונות המרפא של צמחים.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווין ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווין.

☐ לכיד ☒ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו

לכידות

הרעיונות בטקסט קשורים זה לזה ברצף העיוני, מעבד המשפט האחרון, שבו
 מתאר מה היה מלב האוויר בסיום באופן שאינו מקושר למסופר קודם. בשני
 מקומות נוספים הקשר בין המשפטים מעט מסורבל בשל חזרה על אותה המילה.
 במקרה הראשון יש שימוש תכוף בפועל טיפתי - "אני טיפתי (טיפתי) ביצר אישראל
 (ישראל) אני טיפתי (טיפתי) איס (עם) אבא ואימא שלי טיפתי (טיפתי) לפני חופשים
 (חופשיים) שם". במקרה השני יש חזרה על הפועל טיפתי - "מה שטיפתי בסיום זה
 (זה) איך ערפות (ערפא) באכרת (בעצרת) צמחים טיפתי הרפתקא (הרפתקה)
 בסיום...". במקרה זה כוונת הכותבת הייתה ככל הנראה לספר על ידי
 הרפתקה אלא על ההרפתקה שחוותה (הפצצה של אמה). שבאמצעות טיפתי
 לצמחים יש תכונות מרפא.

באיזו מידה פתור הטקסט
 בטקסט קשורים זה לזה
 ומאורגנים ברצף העיוני
 ואחראי על סיבוי?
 באיזו אופן פתור הטקסט
 מקושרים זה לזה ואחראי
 בעצרת מילוי קישור,
 מאצרכים וצייני שיח?

☐ רמה נמוכה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה בינונית/גבוהה
☒ רמה גבוהה

לשון הטקסט

הכותבת משתמשת בלשון האופיינית לטקסט הכתוב, למשל השימוש במילים ובצירופי מילים - "הרפתקא (הרפתקה) מסכרנת (מסקרנת)", "חצינו חלק מהיער", "עמענו מול", "ערפות באכרת (בעזרת) צמחים", "צמח מרפא", "כשירף הערב". היא יצרה משפטים מורכבים והשתמשה נכון בציין למן ובמילות יחס, למשל: "כשה חצינו (כשחצינו) חלק מהיער עמענו מול גשר ארוך מאוד"; "הסביבה שבה טילתי (טיילתי) נראית ירוקה נוראה (נורא) כי זה (זה) יער"; "כשה ירף (כשירף) הערב עצרנו לנחת מהאליבה (מההליכה)".

- באילו מידע אפשר לזהל? הטקסט ניצנים של שימוש בלשון האופיינית לטקסט כתוב? לך כמה קיים הטקסט:
- גילון באוצר המילים, דיוק בשימוש בו והגאמה אולא הכריכה.
- גילון במבנים מורפולוגיים ומבנים גמכיריים.
- באילו מידע קיימת הטקסט גקוולג אלוניג הפיכטים האלה:
- צולג מורפולוגיג - גמכיר.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☐ כתיב נכון או נכון ברובו
☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: מעבד השגיאות ההומופוניות, כמו: "מסכרנת (מסקרנת)", יש הפרדה של התחילית כש ממילים: "כשה חצינו (כשחצינו)", "כשה ירף (כשירף)". כמו כן האות ל' מוחלפת באות ג' - "זה (זה)", "בהירות (בהירות)", ובמילה "מלך (מלך)" האותיות משוככות.

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☒ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: מעבד שימוש בנקודה במקום אחת, לאורך הטקסט אין שימוש בסימני פיסוק.

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מאורגן היטב
☐ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענח

☐ מעורב
☒ כתב יד
 פירוט/הערות:

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: כתיבה המרחיבה בפרטים מעוררי עניין עקוראים, ושימוש בלשון מאונת ומבנים מורפולוגיים ותחביריים מאונים.

נקודות לחיזוק: שימוש בסימני פיסוק - נקודה בסוף משפט, עיסוק בדיוק לשוני במקום הצירוף "יליתי הרפתקא (הרפתקה)" וכן הצמדת התחילית "כש" למילה.

- פיכטים שפיג רוצה אפמיך אולדד בכריכה של הגלמיד/ה.
- פיכטים שפיג באחר/ה אקדס בכריכה של הגלמיד/ה ריש אבחון אג הפיכטים האלה לם בהגבולג הטקסטים אחרים לכריכה/ה הגלמיד/ה.

לקראת שיחת משוב

בשיחת המשוב הייתי אומרת לתלמידי כי היא כתבה טקסט מעורר עניין, שמענו יכולתי להבין עץ כמה נהנתה בטיול ומה למדה ממנו. הייתי משבחת את יכולתה לתאר את הסביבה ואת החוויות שחוותה, ואת השימוש שלה במילים ובצירופים מאונים. הייתי עוזרת לה לבהון באילו מקומות ברצף האירועים בטקסט מתאים יותר לשלב את התיאור של מלך האוויר, מסבירה לה כי הצירוף "יליתי הרפתקה" אינו נכון, ומסייעת לה לבהון מילה מתאימה יותר במקום יליתי. בנוסף הייתי מבקשת מהתלמידה עקורא קריאה נוספת את הטקסט ולסמן נקודות בסוף כל משפט.

- דברים שפיג רוצה אלהיד אלאיד/ה או אולא אלא/ה בעקבא קריאג הטקסט אול סמך פליש שלמה אכריכה.

דוגמה ב - לַטִּיּוֹל יִצְאָתִי

היום שן נפסע עם הור" לעזרים התעלום הנשר.
 העכנו הרבה בינאם בדרכך ראית כלנית ורקפת וטאוי.
 קספת כי אלא פיהים מולנים ואסור עקסול.
 כי זה אולו מולן כחן נרקיט כחוי.
 על הכסלניג מולן וראיותי את השגרו.
 אבא זה לבוה עזית על הישר ופנית עמית שזה.
 נרא מפיז ועבוב נורא כי זה על לבול.
 ולק היה גשר נחוק של ה נאריה סס'פורים.
 עט'ול יצגו ראיותי כחן פרפר כלה פרחי.
 כלה אבא עאן וכואלי ערו'ג רכל הנולמו.
 כי היית עמוזה ומפוחזג קולעס.
 הנאקע של הדער כניג עפיקה.
 ומלרנו הריגה עיפיון אב מרובין.
 עק הוט'ול הקבא.

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

ביום שני נסעתי עם הוריי לגשרים התלויים בנשר.
 הלכנו הרבה ברגל בדרך ראיתי כלנית ורקפת ולא.
 קטפתי כי אלו פרחים מוגנים ואסור לקטוף.
 כי זה אולי מוגן כמו נרקיס כמו.
 גם הכלנית מוגן וראיתי את הגשר.
 אבל זה גבוה. עליתי על הגשר ונהניתי למרות שזה.
 נורא מפחיד וגבוה נורא כי זה גם גבוה.
 וגם היה גשר נמוך שלא נראה לציפורים.
 לטיול יצאתי ראיתי כמו פרפר כזה פרח.
 כזה אבל לא יכולתי להתרכז בנוף.
 כי הייתי לחוצה ומפחדת בגלל
 הגובה של הגשר קניתי גלידה
 וחזרנו הביתה עייפים אך מרוצים
 עד הטיול הבא.

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר להתרשם מחוויות הסיום המהנה של התלמידה ומהתחושות שלה בעת ההליכה
עם השירים התלמידיים.

אפשר להעריך היבטים אלה:
באיזו מידה "דיבר"
אליך/אליך הטקסט
כקורא/ת, למשל, לומר
לניין, סקין, יזל, פטיש
ופרשים אלג בגאון
ובאלפן בגאון?
האם יש דבר בבוא
הטקסט ובאלפן בגאון
למשל פרקיו, אור
הטקסט, מובנה הטקסט,
ההיבט השוני?
ההיבט השוני?

☐ מצומצם ☐ מפותח מעט ☐ מפותח ☒ מפותח היטב

תוכן

הרעיונות בטקסט מפותחים. הכותבת מתארת את מה שראתה בסיום - הפרחים,
פרח שהוא כמו פרפר והשירים - השיר העביר הנמוך. היא מתחמקת
לערוך הפרחים המופנים, וכן מבטאת את הנאותה בשיעור תיאור של רגשות הפחד
החלקים שלה בלמן ההליכה עם השיר. למשל: "לא יכולתי להתרכז בנוף. כי הייתי
לחוצה ומפוצצת בעצם הנוף (העובדה) של השיר". במשפט אחד בטקסט היא
מתארת גשר נמוך שלא נראה לציפורים; רעיון זה אינו ברור לקורא ונותר לעצ
הסבר.

לד כמה פילולוג הטקסט
מפליגים?
אפשר להעריך היבטים אלה:
גיאורים, מחשבות ורגשות
של דמויות, פילולוג של דמויות
וגיאורים סביבה.
למדוד הבא/ה, מידה
המחשבות, שא/ה בנושא.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

☐ לכיד ☒ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו

לכידות

הרעיונות בטקסט קשורים זה לזה אך לא תמיד מאורגנים ברצף הגיוני. בכמה
מקומות בטקסט הלכידות נפגמות: כאשר הכותבת מסבירה שהלכידות והרקפת
שראתה מופנים כמו הנרקים, היא כותבת "גם הלכידות מופנים" - חלרה מיותרת;
החלרה עם ההסבר שהשיר עבד במשפט "כי זה לא עבד (עבדה)" יוצרת סרבול;
הצירוף "סיום יצתי (יצאתי)" באמצע הטקסט מתאים יותר כפתיחה לטקסט, והוא
קוץ את רצף הרעיונות. בחלק השני של הטקסט הכותבת חוזרת לתאר את רגשות
הפחד שחוותה כשהלכה עם השיר העבדה.

באיזו מידה פרקולוג
הטקסט קשורים זה לזה
ומאורגנים ברצף הגיוני
למשל כרונולוגי, סיבתי?
באיזו אופן פרקולוג
מקשרים זה לזה למשל
הלכידות מילולית קישור,
מאזכרים וציין שיח?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית/גבוהה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

יש בטקסט ביטויים לשימוש בלשון האופיינית לטקסט הכתוב, בעיקר במשפטים מורכבים שבהם היא משתמשת נכון במילות קישור **אבל, לעומת, כמו** למשל: "בדרך ראיתי כלנית ורקפת ולא. קספתי כי **אלו** פרחים מאנני ואסור לקטוף. כי זה אולי מאן **כמו** נרקיס"; "ראיתי כמו פרפר כלה פרח כלה." **אבל** לא יכולתי להתרכז בנוף. כי הייתי לחוצה ומפוצלת בלעם הזבוע (הזבוע) של הגשר." יש שימוש באוצר מילים מאוון למשל: לחוצה, מפוצלת, לא יכולתי להתרכז, ועם זאת יש ביטויים של לשון פשוטה, כגון השימוש החוזר במילה **כלה** ובמאכל **כלה**, וכן השימוש במילה הקישור החוזרת **אם**.

- באילו מידע אפשר לזהות את הסט ניוניו של שימוש בלשון האופיינית לטקסט כתוב? לך כמה קיים בטקסט:
- גילון באוצר המילים, דיוק בשימוש בו והגאומה אולסא הכריכה.
- גילון במבנים מורפולוגיים ומבנים גמריים.
- באילו מידע קיימת בטקסט הקניאן לשוני בפיכטים האלה:
- צורה מורפולוגית גמרי.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☒ כתיב נכון או נכון ברובו
☐ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: _____

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☒ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: הכותבת סימנה באופן אוטומטי נקודה בסוף כל שורה, ולכן הפיסוק שאני יש כמה משפטים שהמשפט מסתיים בסוף השורה, ואז הפיסוק תקין. אבל כנראה לא כל הייתה כוונתה של הכותבת.

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מאורגן היטב
☐ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות: _____

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענח

☐ מעורב
☒ כתב יד
 פירוט/הערות: _____

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: כתיבה של תוכן מפותח ויכולת לתאר רגשות.
 נקודות לחיזוק: כתיבה לכיבה של רעיונות. שימוש נכון בסימן הנקודה.

- פיכטים שהיית רוצה להמשיך וללמוד בכריכה של הגאומיד/ה.
- פיכטים שהיית באחר/ה לקדם בכריכה של הגאומיד/ה רישל אבחן את הפיכטים האלה גם בהגאומיד/ה בטקסטים אחרים שכריכה/ה הגאומיד/ה.

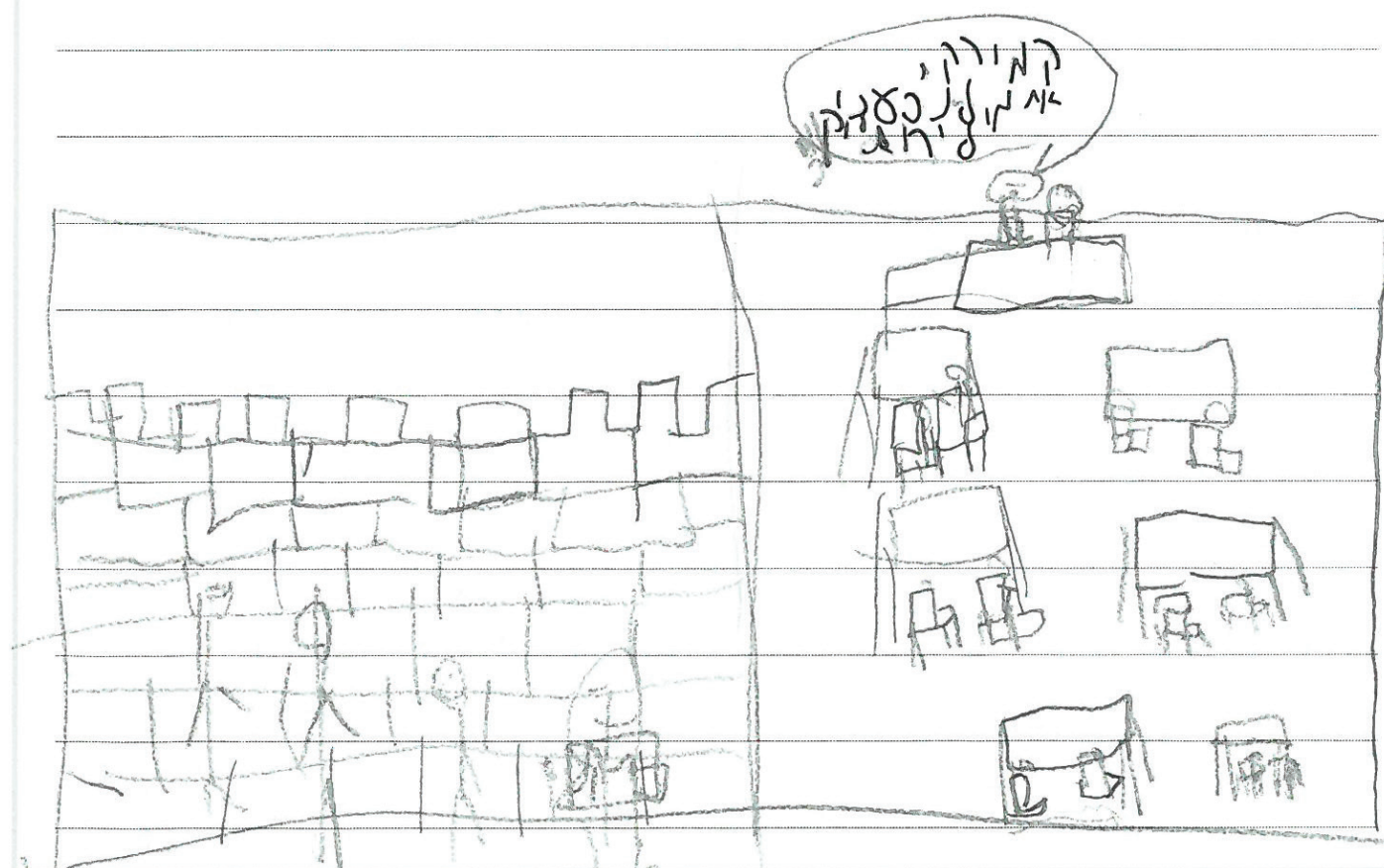
לקראת שיחת משוב

בשיחת המשוב הייתי אומרת לתלמידי שיכולתי להבין מה נהנית בסיכום וכמה חשה מהלכיבה עם הגשר. הייתי משבחת את התוכן המפותח - תיאור הסביבה והתחושות וכן את השימוש באוצר המילים המגוון, ושאלת כמה התכוונה בשכתבה גשר נאך שלא נראה לציפורים. הייתי מבקשת ממנה לקרוא בקול את הטקסט ועוזרת לה לציור לכיבות טובה יותר. למשל, הייתי שואלת אותה אם היא חושבת שאפשר לוותר עם משפטים שהם חזרה עם הרעיונות - הכלנית פרח מאן והגשר הזבוע, וכן שואלת עם בחירתה לכתוב באמצע הטקסט את הצירוף "סיכום יצאתי".

- דברים שהיית רוצה להגיד לגאומיד/ה או אלסאן אולסאן/ה בלקבל קריאה בטקסט אולסאן סמך פלישה שלמה לכריכה.

דוגמה ג – לִטְיוֹל יְצֵאתִי

כַּעֲקָאֵר כֵּל הַגִּשְׁמָה שֶׁמֶן יוֹסֵף לְרֹאשֵׁי
 וְאֵין אֵי קִמְלִין וְאֵין לְנוֹכִיף וְאֵין לְנוֹכִיף
 כִּי קִיֵּין שְׁלֵג בְּוֹעֵה. שְׁלֵג בְּוֹעֵה כֵּל הַגִּשְׁמָה
 אֵין מְוַזְהֵן לֵה הֵין כִּי אֵין כֵּן מְוַזְהֵן

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

פעם אחת כל המשפחה שלנו הלכה לירושלים.

ראינו את החומות. והיה לנו כיף. ואמרתי את

פרק התהילים שלי בכוונה. שחזרנו כל המשפחה

אמרה תודה!! זה היה כיף וכל כך מרגש.

מחווין

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

מקריאת הטקסט אפשר להתרשם שהתלמיד חווה עם משפחתו חוויה מרגשת בסיוע לירושלמים. המשפט "ואמרתי את פרק התהלים שלי בכוונה" מרגש במיוחד.

אפשר לפתור את הבעיה אלה:
באיזו מידה "דיבר" אויך/אויך הטקסט כקורא/א/א חומר לניין, סקין, יזלש, פטייל ופרטים אלה בגאון ובאופן בגאון?
האם יש דבר בבואט הטקסט ובאופן בגאון חומר לניין, אויך הטקסט, מבואה הטקסט, הדיבט הולוני?

מפוחית היטב ☐ מפוחית מעט ☒ מצומצם ☐

תוכן

הכותב מתאר בקצרה את חוויית הסיוע לירושלמים. הוא מביא את הריאיון שלו מהחוויה באופן מפורש באמצעות המילים **כיל ומרגש**. אין הרבה פרטים על הסיוע, אלא רק תיאור של החומות והתפילה של פרק התהלים. אין הרחבה של פרטים. למשל: היכן התפלל את פרק התהלים? איך נראו בעיניו חומות ירושלים? כמו כן חסרים תיאורים נוספים שיכולים להסביר את ההנאה והריאיון מהסיוע, למשל: מה עוד ראו בני המשפחה לירושלמים. התלמיד צייר ציור מחולק לשניים. בצד שמאל - החומות והמשפחה, ובצד ימין צייר את הכיתה ואותו אומר: "המורה אתמול נסענו לירושלים".

לד כמה פילולוג הטקסט מפתחים?
אפשר לפתור את הבעיה אלה:
היאוריים, מחשבה ורגש של דמויות פילולוג של דמויות גיאוריים סביבה.
למדאם הבא/א/א מידה המעורבות של/א/א בולטא.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווין ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווין.

לכיד ☒ לכיד ברוב ☐ לכיד בחלק ☐ לא לכיד ברוב ☐

לכידות

הרעיונות בטקסט קשורים להכלה ומאורגנים ברצף הזיוני. הטקסט הקצר לכיד.

באיזו מידה פילולוג הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים ברצף הזיוני חומר כולל/א/א, סיבה?
באיזו אופן פילולוג מקשרים זה לזה חומר בלצד מילון קישור, מאכרים וזיוני שיח?

☐ רמה גבוהה
☐ רמה בינונית / גבוהה
☐ רמה בינונית / נמוכה
☒ רמה נמוכה

לשון הטקסט

לשון הטקסט אופיינית לשפה היבבורה והיא אינה מאוונת, כגון: "כל המשפחה שלנו
 הלכה לירושלים", "שחרנו" במקום כשחרנו, השימוש החוזר במילה כיף כדי להסביר
 שמחה והנאה.

- באילו מידה אפשר לזהות
הטקסט ניצנים של שימוש בלשון
האופיינית לטקסט כגון?
לד כמה קיים הטקסט:
- גילון באזור המזרחי, דיוק
בשימוש בו והגאומה אולסא
הכריכה.
- גילון במבנים מורפולוגיים
ומבנים גמכיריים.
- באילו מידה קיימת הטקסט
הקניאן לשוני בהיבטים האלה:
- צורה מורפולוגית
גמכיר.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☒ כתיב נכון או נכון ברובו
☐ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)
 פירוט/הערות:

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

☒ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: מלבד השימוש בנקודה יש שימוש מתאים
 בסימן הקריאה. הכותב התכוון לסמן שלושה סימני קריאה
 לשם הדגשה, אך סימן רק שניים במקום שלושה. בשני
 מקרים הפיסוק שאי ומחלק את המשפט.

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מארגן היטב
☐ מארגן
☐ עדיין אינו מארגן
 פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☐ מעורב
☒ כתב יד
☐ מובן וקריא
☒ מובן ברובו
☐ קשה לפענוח
 פירוט/הערות: בטקסט הקצר אין שגיאות
 כתיב.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: כתיבה של טקסט שתוכנו קרוב אל לבו של הכותב ומרגש אותו.
 נקודות לחיזוק: הרחבת פרטים שיכולים לעזור עניין אצל הקורא, ויבהירו את
 המספר.

- היבטים שהיית רוצה
להמשיך וללמוד בכתיבה
של המאמר/ה.
- היבטים שהיית באחריות
לקדם בכתיבה של המאמר/ה.
יש להבחין אם ההיבטים
האלה הם בהגבולות
הטקסטים אחרים שכתיבה
המאמר/ה.

לקראת שיחת משוב

בשיחת המשוב הייתי אומרת/מתעמקת שאני מתרשמת מכך שהתרגש מהסיום עם
 משפחת לירושלים ונהנה ממנו. הייתי מתעניינת היכן אמר את פרק התהליכים, האם
 ליד הכותב המעריב? מה היה כיף ומרגש? היכן עוד סיפור? למי אמרה כל המשפחה
 תודה?

- דברים שהיית רוצה להגיד
למאמר/ה או לשאל אלו/ה
המקבל קריאת הטקסט ולו
סמן פגישת שאלה אכתיבה.

דוגמה ד – לִטְיוֹל יִצְאָתִי

פֶּעַם אַחַת נִסְעֵנוּ לִירוּשָׁלַיִם כֹּל הַמִּשְׁפָּחָה
בָּא עִז אָכַל עֵשֶׂב בֶּגֶן חֵיווֹת

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

פעם אחת נסענו לירושלים כל המשפחה
בא עז אכל עשב בגן חיות

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר לפתור היבטים אלה:

באיזו מידה "דיבר" אויך/אויך הטקסט כקורא/א/א חורג לניין, סקין, יזלש, פטייל ופרטים אחר בגבול ובאופן כגיבול?

האם יש דבר בבולט הטקסט ובאופן כגיבול חמול פרקיון, אורר הטקסט, מובול הטקסט, הדיבול הוליון?

לד כמה פרקיון הטקסט מפורט?

אפשר לפתור היבטים אלה:

גיבורים, מחשבות ורגשות של דמויות פרקיון של דמויות גיבורים סביבה.

למדול הכולב/א מידול מפרקיון שלול בולול.

הטקסט נראה כפתיחה לסיפור שלא הושלם על חוויה מסוימת. הכותב מציין רק פרט אחד, שכנראה הרשים אותו.

☒ מצומצם ☐ מפותח מעט ☐ מפותח ☐ מפותח היטב

תוכן

הטקסט תמציתי, וכולל שני משפטים בעבר. במשפט הראשון הכותב מוסר פרטים על מקום הסיום ועל המשתתפים, ובמשפט השני מציין פרט אחד שראה בסיום - על האוכלת עשב בגן החיות. הקורא נותר מסוקרן, ורוצה לקרוא חוויות נוספות של התלמיד מביקורו בירושלים.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

☐ לכיד ☐ לכיד ברוב ☒ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברוב

לכידות

הקשר בין שני המשפטים רופף. מקריאת משפט הפתיחה יש ציפייה למימור מקום או מקומות שבהם המשפחה ביקרה ולפירוט של פעולות או דברים שהכותב ומשפחתו עשו, ראו או חוו. המשפט השני המתחיל במימור של עץ, ומעורר תהייה אצל הקורא באשר לקשר של העץ לסיום בירושלים. מתעוררת השאלה האם הכותב התכוון לספר על ביקור בגן החיות בירושלים.

באיזו מידה פרקיון

הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים ברצף הליון חמול כולולול, סיבה?

באיזה אופן פרקיון מקושרים זה לזה חמול בלדר מול קישור, מאכרים וליין שיה?

רמה ☐ / רמה בינונית/נמוכה ☒ / רמה בינונית/גבוהה ☐ רמה ☐ גבוהה

לשון
הטקסט

הטקסט קצר, והמשפט השני שלו מבחינת ההתאם היקבוקי.

באיזא מידע אפער זעה
הטקסט ניצנים על שימוש בשון
האפליינינג אטקסט בגלג?
לד כמה קיים הטקסט:
- גילון באזר המילים, דיוק
בשימוש בו אגמאמ אראשא
הכבידה.
- גילון במבנים מורפולוגיים
אבמבנים גמביידיים.
באיזא מידע קיימט הטקסט
אקניול אשונג בהיבטים האלה:
- צורג מורפולוגיא
- גמביידי.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

כתיב ☐ **כתיב נכון** ☐ **או נכון** ☐ **ברובו**

☐ **כתיב משובש** ☒ **שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)**

פירוט/הערות: ק"מאות של'אות כת'ם רבות ב'חם

דכמות המ'ס'.

☒ היעדר פיסוק
או פיסוק
שני

☐ פיסוק
חלקי

☐ פיסוק נכון
ברובו שתומך
בקריאה

פירוט/הערות:

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן
☐ מאורגן
☒ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ קשה לפענוח
 ☐ מובן ברובו
 ☒ מובן וקריא
 ☐ דפוס

מעורר

פירוט/הערות:

כאן ☒

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חשובות: כתיבת פתיחה לסקס המעוררת ציפייה להמשך.

נקודות מחלוק: 'צירת רעיונות עכתיבה המרחיבה את הנשא שעליו הכותב

התכוון לכתוב.

היבטים שפויי רוצה
אפשר לשלוח אולדד בכיתה
של המורה.

היבטים שפויי באחר
אקדמ בכיתה של המורה
יש להחליט אם היבטים
האחרים הם הפגנות
הטקסטים אחרים לכיתה
(המורה).

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת את המילה שציפיתי לקרוא מה עשה עם משפחתו בירושלים. הייתי מעוצבת אותן לספר

באל-פה היכן ביקר בירושלים, ממה נהנה, האם התכוון לספר על ביקורו באן החיות שבישראלים

וכבואמה. תפקידה השאלות הוא להעלות מליכרונן של הילד את חוויות הילד. הייתי עוזרת לתלמיד

לֹאֲרֹץ אֶת הַפְּרָסִים שֶׁתֵּאָדָר, וְשׁוֹאֲלֵת אוֹתוֹ אֵיךְ הִיָּה רֹצֵה לְהִתְחַדֵּם אֶת הַסִּיּוּר וְלֵאמֹר מִהֶפְרָסִים

שסיפר היה רוצה לכתוב בהמשך. במצב ההוראה הבאים עם התלמיד הייתי אמ"ת לו באופן שתואר

לעצם ובמהלך כתיבת הטקסט, במידת הצורך הייתי מכבירה לו את הפרטים שסיפר לי.

דברים שפייג ראצ'ה אפגיד
אגאמיד'ה או אלסאן אאגא'ה
בעקבאל קריאל פטקסט וזל
סאך פגישל שאל'ה אכא'ה.

דוגמה א – מִשְׁהוּ מִיָּחַד שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר עַל עֲצָמִי

ביום שבת היתה בן 14 פ"כ נכנסתי לחקרו
 רציתי לקרוא ספר, נכנסתי וק'ה
 רצ' אז נשאלתי את הקדמת. קדמת
 את הספר סימתי רציתי עזרת 'אק
 הקדמת היתה נוצרה חפץתי אולם
 הקדמת אל אחז עא שמה אחרא
 והאח'י ש'י העיו מזית הכנסתי
 הק-רצו עאסות קוק'ג ארל
 הק' עא מ'כו אור' הק' רצו
 ע'היכנס ע'ח'ר ארל היא
 היתה נוצרה! אדר וש'אק ש'תי'ן
 ע'א י'ט מ'ה ע'ה'ות פ'ת'ן
 אר'א א'ר' ה' נ'ת'פ'וק א'י'ן הק'ע'ר
 א'י'ן פ'ת'ל אר'א פ'ת'ל
 ס'פ' ס'פ'

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

ביום שבת שהייתי בן 9/4 נכנסתי לחדרי

רציתי לקרוא ספר. נכנסתי והיה

רעש אז נעלתי את הדלת. קראתי

את הספר סיימתי רציתי לצאת אך

הדלת הייתה נעולה דפקתי על

הדלת אף אחד לא שמע אבא

והאחים שלי הגיעו מבית הכנסת

הם - רצו לעשות קידוש אבל

הם לא מצאו אותי הם רצו

להיכנס לחדר אבל היא

היתה נעולה! עבר שעה שעתיים

לא ידענו מה לעשות פתאום

אבא אמר "בוא נדפוק עם הדלת

(...) פטיש אבא פתח

סוף סוף

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר לפתור את הבעיה?
באיזה מידה "דיבר"
אליהם/אליהן הטקסט
כקורא/ת, למשל, לומר
לניין, סקין, יוליס, פטיש
ופרשים אלג, בגלל
ובאלו כגיבוי?
האם יש דבר בבוא
הטקסט ובאלו כגיבוי
למשל פרקיו, אור
הטקסט, מבנה הטקסט,
ההיבט השוני?

לד כמה פרקיו/הטקסט
מפליגים?
אפשר לפתור את הבעיה?
האם יש משהו אחר
של דמויות, פרקיו/הטקסט
לגיבוי סביבה.
למדוד הכלל/מדידה
המקורית, שאינה בולטת.

הטקסט מעורר עניין ומתח. הכותב מצליח למסור עקור איש את מה שחווה מרע
שנכנס לחצרו ונעצב בו ועצ הסוף האוב.

☒ מפותח היטב ☐ מפותח ☐ מפותח מעט ☐ מצומצם

תוכן

הכותב מאלץ סיפור שקרה לו ומתאר בהרחבה את פעולות הדמויות ואת
תחושותיהן. הוא פותח בתאור הסיבה לכך שנעצב את דעת חצרו - הרצון עקור
ספר בשקט, וממשיך לתאר באופן מותח את מה שעבר עליו בחצרו הנעצב
באמצעות תיאור הפעולות של הדמויות ותצפיותיהן: "רציתי לזכות (לזכות) אך הפצת
היתה נעוצה (נעוצה) תפקיתי (תפקיתי) אף (על) הפצת אף אחת לא שמה (שמה)";
"הם רצו לאסוף (לעשות) קידוש אבא הם לא מצו (מצאו) אותי (אותי) הם רצו
להיכנס לחצר אבא הי (היא) היתה נעוצה!"; "לא ידענו (ידענו) מה להסות (לעשות)".
גם הסיום המשפט "אבא פתח סוף סוף" מעיד על תחושת הרווחה של הנפשות
הפועלות.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

☐ לכיד ☒ לכיד ברוב ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברוב

לכידות

הרעיונות בטקסט מאורגנים ברצף היעיל וברוב המקרים מקושרים היטב, כגון
השימוש במילות הקישור אך ואבא, השימוש במילה פתאום, וכן השימוש בציון הלמן
עבר (עברו) שעה שעתים. בתחילת הסיפור, המשפט השני ("נכנסתי והיה רעש"), יש
חלפה מיותרת על המילה נכנסתי. כשהכותב מתאר את ניסיונות המשפחה להיכנס
לחצרו הנעצב, הוא משתמש במאכלך היא; מכיוון ששם העצם מרוחק מאוכלכו היה
מתאים יותר להשתמש במילה פצת כדי לציין שהיא נעוצה. כמו כן, בסוף הסיפור,
בעקבות דברי האב: "בו נתפוק (בואו נפוק)... - מתבקש תיאור שלם של פעולת
האב, כגון: אבא פתח את הפצת סוף סוף, או: אבא פק על הפצת עס הפסי
ופתח אותה סוף סוף.

באיזה מידה פרקיו/הטקסט
בטקסט קשורים זה לזה
ומאורגנים ברצף היעיל
למשל כדלוקל, סיבה?
באיזה אופן פרקיו/הטקסט
מקושרים זה לזה למשל
במצב מילול קישור,
מאזכרים וציין שיה?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית/גבוהה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

הכותב עושה שימוש בלשון האופיינית לטקסט הכתוב. הוא משתמש באוצר מילים
 מדויק האופייני לשפה הכתובה, כגון: סימנים (סימנים), נעלתי (נאמתי), נעלתי (ניעלתי).
 וכן בכינוי קניין חבור: לחדרי. התחביר תקין מלבד המקרים האלה: בתחילת הטקסט
 מושמט צורן הצירוף כי במילה שהייתי; השימוש השגוי בסוף הטקסט בצורת היחיד
 הוא (בו) נדפוק במקום בצורת הרבים באו, המתאימה להקשר, וכן השימוש השגוי
 במילת היחס: עם (איש) הדלת במקום עם הדלת.

- באילו מידה אפשר לזהות
הטקסט ניצנים של שימוש בלשון
האופיינית לטקסט כגון?
לד כמה קיים הטקסט:
- גילון באוצר מילים, דיוק
בשימוש באגמאמה ואלסא
הכריכה.
- גילון במבנים מורפולוגיים
אמבנים גמכריים.
- באילו מידה קיימת הטקסט
אקונומיה ללשון הפיזית האלה:
- צורה מורפולוגית
גמכרי.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☐ כתיב נכון
☒ כתיב נכון
☐ כתיב משובש
 (הפוגם בקריאות)
☒ שגיאות כתיב
 רבות (בעיקר
 הומופוניות
 שאינן פוגמות
 בקריאות)

פירוט/הערות: מלבד השגיאות ההומופוניות כגון: נאמתי (נעלתי), לאסות
 (לעשות), יש השמאות של אותיות השורש א' ו-ע' מקבוצת אהו"י, כגון: קרתי
 במקום קראתי, לכתב במקום לכתאת, הצי במקום הצינו, וכן שגיאה פונולוגית של
 החלפת י' ב-ת' במילות השורש י-ב-ק: תפקתי (יפקתי), נתפוק (נדפוק).

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון
 ברובו שתומך
 בקריאה
☒ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק
 או פיסוק
 שגוי

פירוט/הערות: בתחילת הטקסט הכותב עושה שימוש נכון בסימן הפיסוק נקודה,
 אך מהמשפט השלישי ועד סוף הטקסט נעדר השימוש בסימן פיסוק זה. לעומת
 זאת הכותב עושה שימוש נכון בסימן הקריאה כדי להדגיש מצב סבוך שנוצר: "הי
 (הא) היתה נעלמה", ואף יוצא שמרכאות מסמנות דיבור ישיר. הוא מסמן אותן
 בראשית הביטוי של דיבורי האב אך לא בסוף הביטוי. במקרה אחת הכותב עושה
 שימוש מיותר בסימן קו מפריד: "הם - רצו".

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מאורגן היטב
☐ מאורגן
☐ עדיין אינו
 מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה
 לפענוח

פירוט/הערות: כתב יד מובן ברובו.
 כתיבת מס סופית אינה ברורה.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: הפקת טקסט מפותח באמצעות תיאורים מעוררי עניין ומתח
 ושימוש בקשרים מתאימים.
 נקודות לחיזוק: עיצוב השימוש הנכון בסימני פיסוק לאורך הטקסט ושיפור
 הכתיב, במיוחד בייצוג כל אותיות השורש.

- פיזטים שפייג רוצה
אפשר לקרוא בקריאה
של המאמר.
- פיזטים שפייג באחר/ה
אקדם בקריאה של המאמר/ה
יש להבחין אם הפיזטים
האלה הם בהקשר
הטקסטים אחרים שכמה
המאמר/ה.

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת לכתמיט שהיא יוצאת לכתוב סיפור מעניין ומתח, ומציגת את האמצעים
 שהשתמש בהם: תיאורי הפעולות והתגובות של הדמויות, וסימן הקריאה הייתי מוסיפה
 ומשבת את השימוש הנכון במילות הקישור. לטוב שגיאות הכתיב, באחד ממפגשי
 ההוראה הבאים הייתי מתכננת לעבוד עם התלמידים על משפחות מילים מהשורשים
 ק-ר-א, מ-צ-א, י-ע-ע, כדי שיוכלו לייצג בכתיבת המילים את העיצורים א' ו-ע'.

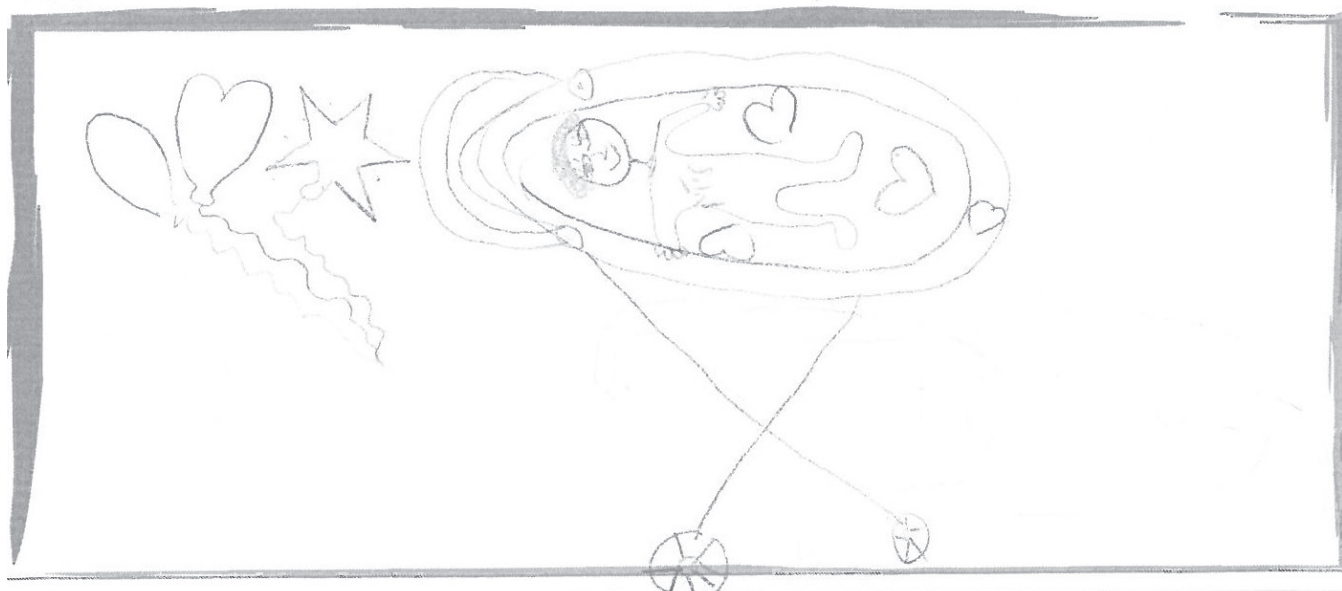
- דברים שפייג רוצה להגיד
אגמאמה/ה או אלסאן אגמאמה
הקטנה קריאה הטקסט ואל
סמן פלישה שאלה אגמאמה.

דוגמה ב – מִשֶּׁהוּ מִיָּחַד שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר עַל עֵצְמִי

אזי שבת אני ולדני החותי הגדולה דקה
אחרי שצה שבת שלפני מעניין מי לה?

לדני הריטנה שמעילה עאזי תלפון
מהמקום שלי וולב מעי בטלפון מי יוצה מה
א/ רוצה לאליז דקה אחרי שבת?

כן לה כיש עולד עהס ילד חמוד מחוז.
אני ולדני חקדות בסלון לני שם יש החי איבה
מקום ומשפלק החזריס ו אמן שלי ממשיחה
עצבר ין מעי אח שלי שעה אקא. אקא שלי
חולר מבית קנסת ו אומנו הספרים לא
שלמדני עולד תלוק חמוד מאור מאור ט ט ט

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

מוצאי שבת אני וגולדי אחותי הגדולה דקה
אחרי שיצאה שבת טלפון מעניין מי זה?

גולדי הראשונה שמעוזה להוציא הטלפון
מהמקום שלו מזה מנדי בטלפון מי יודע מה
הוא רוצה להגיד דקה אחרי שבת?

כן זה כיף נולד להם ילד חמוד מאוד.
אני וגולדי רוקדות בסלון (כי שם יש הכי הרבה
מקום) ומשם לכל החדרים ואימא שלי ממשיכה
לדבר עם מנדי אח שלי שנהיה אבא. אבא שלי
חוזר מבית כנסת ואנחנו מספרים לו
שלמנדי נולד תינוק חמוד מאוד מאוד

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

הכותבת מצליחה למסור עקור איש את החוויה המרששת עם קבלת היצירה עם
הוצאת האחיין שלה. הייחוד של הטקסט טמון באופן שבו הכותבת בונה מתח סביב
קבלת ההוצעה ומעוררת את סקרנות הקוראים.

אפשר להעריך היבטים אלה:
באיזו מידה "דיבר"
אויך/אויך הטקסט
כקורא/א/א לאמלל עורר
לניין, סקין, יזל, פטיט
אדלס אלג בגבול
אבאלן בגיבול?
פאם יל דבר פבולט
הטקסט אבאלן בגיבול
לאמלל פליין, אור
הטקסט, מובנל הטקסט,
ההיבט הולני?
לד כמה פליין הטקסט
מפליין?
אפשר להעריך היבטים אלה:
גיאורים, מחשבול אדלס
ל דמולל פליין ל דמולל
אגילי סביב.
למדול פבולט/א מידל
המליבול, ללול פולל.

מפוח היטב ☒ מפוח ☐ מפוח מעט ☐ מצומצם ☐

תוכן

פתיחת הטקסט מסקרנת מאוד. הכותבת מתארת בהרחבה את השתלשלות
העניינים מרשע שנסמע צלצלל הטלפון בבית ועד קבלת ההוצעה המשמחת עם
הוצאת אחיניה. היא משלבת שאלות שמביעות תמיהה: "מעניין מי זה?", "מלה
(מה זה) מנדי בטלפון", "מי יודע מה הוא רוצה להביא?" השאלות האלה תורמות
לבניית המתח. בהמשך הטקסט הכותבת מביעה בהרחבה את שמחתה והתרשמותה
מהבשורה.

לד כמה פליין הטקסט
מפליין?
אפשר להעריך היבטים אלה:
גיאורים, מחשבול אדלס
ל דמולל פליין ל דמולל
אגילי סביב.
למדול פבולט/א מידל
המליבול, ללול פולל.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

לכיד ☒ לכיד ברוב ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברוב ☐

לכידות

הרעיונות בטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים ברצף הלוגי. כשהכותבת מתארת
את התשובה שלה לביעה המשמחת, היא עוברת מסיפור בלמן עבר לבלמן הווה.
השימוש באמצעי הראוי הזה הופך את הסיפור לחי - הקורא חש שהוא צופה
באירועים המתרחשים לנגד עיניו.

באיזו מידה פליין
הטקסט קשורים זה לזה
ומאורגנים ברצף הלוגי?
לאמלל כוללל, סיבול?
באיזה אופן פליין
מקשרים זה לזה לאמלל
בללל מילל קישור,
מלכרים וליין שיל?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

הטקסט יש ניצנים לשימוש בשלשון האופיינית לטקסט הכתוב, הנכרת בעיקר במשפטים המורכבים האלה: "ואלפי הרישונה (הראשונה) שמעילה לאנזי (להוציא) הטלפון מהמקום שלו" - המשפט מורכב למרות היעדר מילת היחס את; "מי יודע (יודע) מה או (הוא) רוצה לאיפי (להפיק) דקה אחרי שבת?"; "אח שלפי שניה (נהיה) אבא"; "אני ואלפי רוקדות בסלון (כי שם יש החי ארבה מקום) ומישל לקה החברים" (אני ואלפי רוקדות בסלון (כי שם יש הכי הרבה מקום) ומישל לכל החברים). עם זאת, בחלק מהמשפטים יש פגיעה בתקינות, כגון היעדר מילת היחס את במשפט: לאנזי (להוציא) הטלפון, היעדר פעלים במשפטי הפתיחה כגון: "מוצי (מוציא) שבת אני ואלפי החותי (אחותי) הזדולה, היעדר פועל במשפט "... ומישל לקה החברים" וכן השימוש בשלשון דבורה: "כן זה כיף".

- באילו מידע אפשר לזהל הטקסט ניצנים של שימוש בשלשון האופיינית לטקסט כגוף? לד כמה קיים הטקסט:
- גילון באזור המליץ, דיוק בשימוש בו והגאומה אולסא הכריכה.
- גילון במפנים מורפולוגיים ומפנים גמריים.
- באילו מידע קיימת הטקסט הקינול אולסא הפיטים האלה:
- צלוג מורפולוגיה גמרי.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב

☐ כתיב נכון או נכון ברובו
☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: בשני מקרים הכותבת מפרידה בין ו"ו החיבור למילה.

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☒ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: בחלק מהטקסט חסר פיסוק. במשפטים שבהם יש סימן פיסוק - נקודה וסימן שאלה - הפיסוק נכון. בסוף הטקסט הכותבת ציירה פרצוף מחיך, ככל הנראה כדי לבטא את השמחה עם הולדת התינוק החמוד, במקום להשתמש בסימן פיסוק מקובל, למשל שלושה סימני קריאה.

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מאורגן היטב
☐ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענח
☐ מעורב
☒ כגב יד

פירוט/הערות:

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: היכולת לתאר השתלשלות עניינים היוצרת מתח וסקרנות; השימוש בשאלות באמצעי ריתוק; היכולת להביע שמחה והתרששות עם-ידי תיאור של פעולות כגון הריקוד ברחבי הבית; השימוש המתאים בסימן השאלה. נקודות לחיזוק: שימוש בתחביר תקין ליצירת משפטים שלמים.

- פיטים שפייג רוצה אפסיר אולדד בכריכה של הגלמיד/ה.
- פיטים שפייג באחר/ה לקדם בכריכה של הגלמיד/ה ויש אבחון אג הפיטים האלה גם בהגבולות הטקסטים אחרים שכמה/ה הגלמיד/ה.

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת לתלמידה שיכולתי לחוש מאופן כתיבתה את שמחה והתרששות מהאירוע שעליו סיפרה, וכי היא יודעת לעורר סקרנות אצל הקורא. הייתי משבחת את השימוש בשאלות באמצעי היוצר סקרנות. הייתי מציעה לתלמידה לקרוא בקול את הטקסט שלה כדי שתוכל להרגיש את החלקים החסרים במשפט שכתבה - מילות יחס ופעלים.

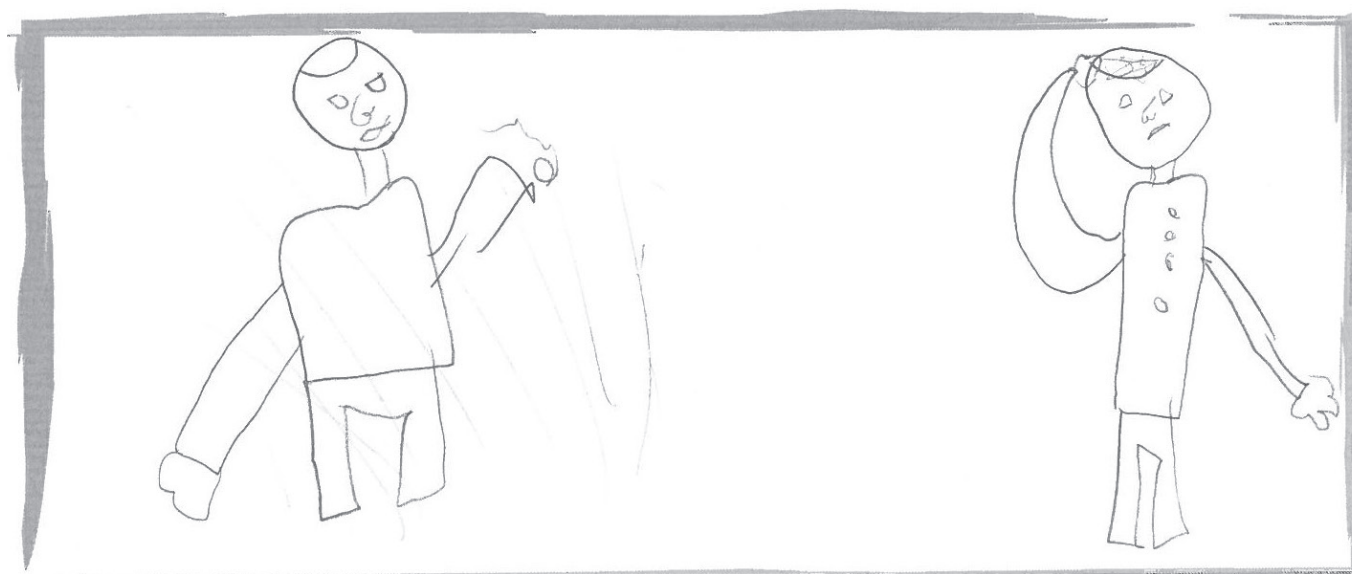
- דברים שפייג רוצה אפסיר אולדד/ה או אולסא אולסא/ה בלקובל קריאת הטקסט אולסא סמך פלישה אולסא אכריכה.

דוגמה ג – מִשֶּׁהוּ מִיָּחַד שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר עַל עֲצָמִי

פֶּק שְׂרָמְכִי עִם מִי אֶבְרָאִי קִרְוֹפֵשׁ אֶל לִי הָאֵץ הַכִּיפָה.

בְּשִׁיחִים וְאֶבְרָא שֶׁלִּי חִיפֹס אֶת הַכִּיפָה וְאֶבְרָא שֶׁלִּי לֹא מֵצֵה.

וְחִשְׁקָתִי לֹא נִהְיָה וְאֶבְרָא שֶׁלִּי הָיָה לִי אֶת הַכִּיפָה * שֶׁלִּי
וְהָיוּ שִׁשְׁרֵם הַכּוֹקֶה סוֹף

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

פעם שהלכתי עם אבא שלי בחופש עף לי הכיפה.

בשיחים ואבא שלי חיפש את הכיפה ואבא שלי לא מצא.

וחשבתי מה נעשה ואבא שלי הביא לי את הכיפה שלו

והוא נשאר עם הכובע סוף

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר להעריך היבטים אלה:

- באיזו מידה "דיבר" אויך/אויך הטקסט כקורא/א, למשל דרך עניין, סקין, יזל, פטייל ופרטים אחר בגאון ובאופן בגיבא?
- האם יש דבר בבוא הטקסט ובאופן בגיבא, למשל פרקיו, אורך הטקסט, מובא הטקסט, היבט השוני?

הכותב מצליח למסור עקוראים חוויה אישית מאירוע שהיה משמעותי עבורו - אביו נתן לו את כיפתו שלו במקום הכיפה שאבדה לו.

מפוח היטב ☐ מפוח ☐ מפוח מעט ☒ מצומצם ☐

תוכן

הטקסט מתאר מקרה שבו היעף איבד את הכיפה שלו. רגשות היעף בעקבות איבוד הכיפה באים לידי ביטוי בתיאור המחשבה: "וחשבתי מה נהיה (נעשה)". המעשה של האב - מתן הכיפה שלו לייעף, והתיאור "והו נישר עמהכובה (והוא נשאר עם הכובה)" משמשים סיוע יפה ומרגש שמעורר הרהרות עם דאגת ההורה לייעף. עם זאת, השתלשלות העניינים נמסרת בקצרה.

לד כמה פרקיו/א הטקסט מפותחים?

אפשר להעריך היבטים אלה:

- גיאורים, מחשבות ורגשות של דמויות פרקיו/א של דמויות אגיאורי סביבה.
- למדא הבא/א ומידה המעורבות של/א בנאש.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

לכיד ☐ לכיד ☒ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו ☐

לכידות

הרעיונות בטקסט מאורגנים ברצף היעני, אך הכותב משתמש אך ורק ב- ו' החיבור כפי עקשר בין המשפטים. שימוש זה, וכן השימוש החוזר במילה אבא במקום בכינוי האב הוא, פוגמים מעט בקישוריות הטקסט.

באיזו מידה פרקיו/א הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים ברצף היעני? למשל כרונולוגי, סיבתי?

באיזה אופן פרקיו/א מקושרים זה לזה? למשל בעזרת מילא קישור, מאכרים וציוני שיח?

☒ רמה נמוכה
☐ רמה בינונית / נמוכה
☐ רמה בינונית / גבוהה
☐ רמה גבוהה

לשון הטקסט

לשון הטקסט אופיינית לשפה היבבורה יותר מאשר לשפה הכתובה. השיבושים מתבטאים באותיות היחס, בהתאם הדקדוקי ואי-דיוק לשוני: "פס שהלכתי" במקום כשהלכתי; "אף (עף) לי הכיפה. השיחיס" במקום עפה לי הכיפה אף השיחיס; "הבי לי, במקום נתן לי.

- באיזו מידה אפשר לזהות הטקסט ניצנים של שימוש בלשון האופיינית לטקסט כתוב?
 - לד כמה קיים הטקסט:
 - ליוון באוצר המילים, דיוק בשימוש באוגמות ואלגוריתם הכתיבה.
 - ליוון במבנים מורפולוגיים ובמבנים גרמטיים.
 - באיזו מידה קיימת הטקסט הקניין לשוני בפיכטים האלה:
 - צורה מורפולוגית גרמטית.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☐ כתיב נכון או נכון ברובו
☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: בנוסף לשגיאות ההומופוניות, כגון: אף (עף), חיפס (חיפס), נהשה (נעשה) הכותב מחבר בין שתי מילים הנחשבות בעיניו כמילים בראשית דרכם כיחידת משמעות אחת: "אבאשלי" (אבא שלי), "דאמצה" (דא מצא), "עמכהבה" (עם הכובע)

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☒ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: בטקסט הקצר הכותב משתמש בסימן הפיסוק נקודה בשני מקרים. במקרה אחד השימוש הוא נכון - "ואבא שלי דאמצה". אך במקרה השני הסימן קוטע את המשפט - "אף (עף) לי הכיפה. בשיחיס ואבא..." בשאר המשפטים חסרים סימני פיסוק.

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מאורגן היטב
☐ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענוח

פירוט/הערות: כתב היד יפה ועצוב האותיות מדויק.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: היכולת לספר חוויה מעניינת ולבטא ניצנים של ביטוי רגשות בכתיבה של סיפור/חוויה.
 נקודות לחיזוק: פיתוח תוכן, למשל: שיחה בין הדמויות המשקפת את רגשותיהן ומחשבותיהן כתגובות למה שקורה להן; השמעת ו"ו החיבור או שימוש באמצעים אחרים כחלופה; הפרדה בכתיבת מילים.

- פיכטים שהייג רוצה להמשיך וללמוד בכתיבה של הגלמיד/ה.
- פיכטים שהייג באחר/ה לקדם בכתיבה של הגלמיד/ה ריש אבחון אף פיכטים האלה גם בהגבולות הטקסטים אחרים שכתיבה/ה (הגלמיד/ה).

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת לילד שהוא תאר חוויה מרגשת שאפשר להבחין אותה - אובדן של חפץ בעל ערך, נתן ביטוי לרגשות באמצעות תיאור של מחשבה, וכתב סיום המעשה עם הקשר האמיתי בין הדמויות. הייתי שואלת אותו איך הוא הרגיש כשעפה הכיפה, האם גם הוא חיפש אותה, האם הוא ואביו דיברו ביניהם ומה הם אמרו. הייתי מסבירה שהוספת דברי הדמויות יכולה לעניין את הקורא. כמו כן הייתי מציעה לילד לקרוא בקול את הטקסט שכתב ושואלת אותו איפה אפשר לוותר על ו' החיבור.

- דברים שהייג רוצה להגיד לגלמיד/ה או לשאול אלו/ה על הקבלה קריאה טקסט ואלו סמן פגישת שאלה אכתיבה.

דוגמה ד – מִשְׁהוּ מִיָּחַד שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְסַפֵּר עַל עֲצָמִי

כִּתְּמָה
כֵּן שְׁהִיטְלֵבֶת הַרְפָּה יְדוּת
קִוְיָה שְׁלִי הִרְבִּיהָ הֵאֱמָאֵן אֶסְלִי
לְבֵית הַרְפָּה קִוְיָה שְׁלִי וְיִצְלָבֶשָׁה
לְבֵית הַרְפָּה כִּי לֹא יֵה הַרְפָּה
כֵּבֶ'ת הַרְפָּה

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

כשהייתי קטנה בבית הרפואה זיו

דודה שלי הגיעה עם אמא שלי

לבית הרפואה דודה שלי התלבשה

בבית הרפואה כאילו היא הרופאה

בבית הרפואה.

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר להעריך היבטים אלה:

- באיזו מידה "דיבר" אויך/אויך הטקסט כקורא/א, ואם לא, למה לא?
- לניין, סקין, יזל, פטיט, ופרטים אחרים בגוף הטקסט?
- האם יש דבר בולט בטקסט ובאופן כתיבה ואם כן, איך?
- הטקסט, מבנה הטקסט, הדיבור השלילי?

הטקסט מתאר חוויה יש בה הומור; פתיחה מעוררת עניין עסיפור אפשרי שהכותבת לא המשיכה לספר.

☒ מצומצם ☐ מפותח מעט ☐ מפותח ☐ מפותח היטב

תוכן

לד כמה היעילות הטקסט מפתחית?

אפשר להעריך היבטים אלה:

- האידים, מחשבות ורגשות של דמויות, פלואה של דמויות, אגידות סביבה.
- למדוד הכלכלה/מידה מעורבות, שאר, בולט.

הטקסט מתאר בתמציתיות את נקודת המבט של הכותבת למראה הדושה שהי'עה לבקרה בבית החולים. לא מתאר מה בלבדושה של הדושה נראה באי'הו היא רופאה, ומה הייתה השתלשלות האירועים בעקבות הופעת הדושה, למשל: איך הי'עה הי'עה למראה דושה, מה נאמר, מה חשבו אחרים. הקורא נותר סקרן לפרטים נוספים ולהמשך.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

☒ לכיד ☐ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו

לכידות

באיזו מידה היעילות הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים בצורה גליונית ואם לא, למה לא?

- באיזה אופן היעילות מקושרים זה לזה ואם לא, למה לא?
- במצב מילול קישור, מאזכרים וציוני שיח?

הרעיונות בטקסט הקצר מאורגנים בצורה גליונית. יש לציין כי טקסט קצר כל כך עשוי להיות לכיד בצורה גליונית.

☐ רמה גבוהה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☒ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

הטקסט הקצר מרובה בחזרות עם צירוף המילים בית רפואה, ולשון תקינה. יש
 שימוש נכון במילת הקישור כאילו במשפט: "דודה שלי יתעבשה בבית הרפה כיסה יה
 הרפה" (דודה שלי יתעבשה בבית הרפואה כאילו היא הרופאה).

באילו מידה אפשר לזהוג
 הטקסט ניצנים של שימוש בשון
 האופיינית לטקסט כגון?
 לד כמה קיים הטקסט:
 - גילון באזור המילים, דיוק
 בשימוש באוגמאמה אולסא
 הכריכה.
 - גילון במבנים מורפולוגיים
 ומבנים גמכריים.
 באילו מידה קיימת הטקסט
 אקוילג לשוני בפיכטים האלה:
 - צורג מורפולוגיג
 - גמכיר.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☐ כתיב נכון או נכון ברובו
☐ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☒ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: יש השמאות של אותיות אהו"י בעלים:
 הרפואה (הרפאיה), הרפואה (הרפאה), כאילו (כילה), היא
 (יה), הייתי (הית). יש שגיאות הומופוניות: כתנה (קסנה),
 יתעבשה (התעבשה), וכן הפרדת צורני הצירוף מן המילה:
 כה שהית (כשהיית).

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☒ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: בטקסט הקצר יש סימן פיסוק
 אחד בסוף הטקסט

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן היטב
☒ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☒ מובן ברובו
☐ קשה לפענוח

פירוט/הערות: האותיות ג, ד, פ כתובות
 בצפוף.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: העצה של רעיון שיש בו הומור. שימוש במבנה תחבירי נכון עם
 המילה כאילו.

נקודות לחיזוק: פיתוח תוכן כדי להגשים ולעניין את הקורא שהמתקן מהאירוע
 לסופר.

פיסטים שפייג רוצה
 אהמשיך ואלדד בכריכה
 של הגלמיד/ה.

פיסטים שפייג באחר/ה
 לקדם בכריכה של הגלמיד/ה
 ריש אבחון אג הפיכטים
 האלה גם בהגבולות
 בטקסטים אחרים שכריכה
 הגלמיד/ה.

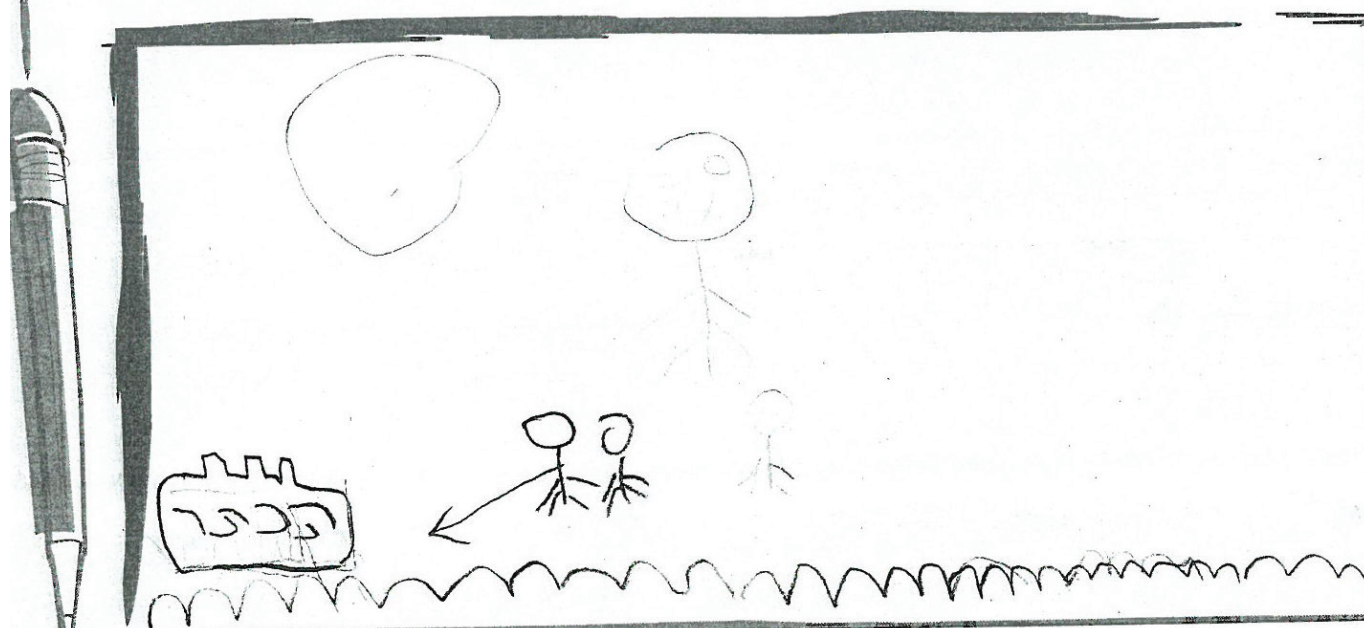
לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת למתלמידה כי הרעיון שכתבה עליי מעלה חיוך, מבחיק, ושואלת אותה שאם
 מנחות כדי לסייע לה להרחיב את הטקסט כך שיעניין את הקוראים, למשל: מדוע אושפדה
 בבית החולים, מדוע הדודה נראתה כמו רופאה - מה עבשה? האם עוד אנשים חשבו
 שהיא הרופאה? מה אמרו לה הידיעה או האם, וכדומה. כמו כן הייתי מבקשת ממנה
 לקרוא בקול את הטקסט שלה (או קוראת אותו באולניה אם היא מתקשה לקרוא את מה
 שכתבה), כדי שתבחין בחזרה עם הצירוף 'בבית הרפואה', והייתי שואלת אותה אם יש
 מקומות בטקסט שבהם תוכל לוותר עם השימוש החוזר בצירוף.

דברים שפייג רוצה אלה
 אלה/ה או אלה/ה
 בלקבל קריאה פיסט
 סמן פלישה שוף/ה אכריכה.

דוגמה א – הפלך שלא מצא את הכתר שלו

וזו אחת יצא המלך לסאוף צהיר
 כארבעה רוח חלקה מאז הירקאוטיון.
 הלי שהוא וסיוס עבד! אש על הכתר.
 אלקטיון. הוא קם בקוקו ולא מוצא
 את הכתר. פרסם שאליו מזה את הכתר
 ויקח סכום קטן של כסף. הובשתי
 לולי עניים שרצו להפסיד
 בארמון של המלך והמרו למלך
 שרם רוצים להפסיד בביג של. נחמס
 לחר צר סכאוס הוא משא ומתן
 הוא שלה הכתר שחוו קול כק
 ואתמלך אקו להם את סכום הכסף
 מתקרב שלה ג'יג קן הסיוחיון.

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

יום אחד יצא המלך לשאוף אוויר
 כהרגלו. רוח חזקה מאוד היה באותו יום.
 בלי שהוא ישים לב. עף לו הכתר.
 הלך לישון. הוא קם בבוקר ולא מוצא
 את הכתר? פרסם מי שימצא את הכתר
 יקבל סכום גדול! של כסף. היה שתי
 זוגי עניים שרצו לחפש דפקו
 בארמונו של המלך ואמרו למלך
 שהם רוצים לחפש בבית שלו. נכנסו
 לחצר פתאום ראו משהו מנצנץ
 ראו שזה הכתר שמחו כל כך
 והמלך הביא להם את סכום הכסף
 מתברר שזה היה בין השיחים!

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר לפתור היבטים אלה:
 באיזו מידה "דיבר"
 אלוף/אלוף הטקסט
 כקורא/קוראת חזר
 לניין, סקין, יזל, פטיט
 ופרטים אחרים בגוף
 ובאופן כגיבוי?
 האם יש דבר בראש
 הטקסט ובאופן כגיבוי
 חמש פרטים, אחר
 הטקסט, מבנה הטקסט,
 ההיבט השוני?

לד כמה היכולת הטקסט
 מפתחים?
 אפשר לפתור היבטים אלה:
 גיאודיה, מחשבות ורגשות
 של דמויות, פלואה של דמויות
 גיאודיה סביבה.
 למדוד הכאב/מידה
 המעורבות של/ה בנושא.

הסיפור מסקרן את הקורא בפתיחה המעניינת שלו, הכתובה בשלשון גבוהה:
 "יצא המלך לשאול עביר בארצו" (יצא המלך לשאול אוויר בהרצלו);
 וברצונות היצירתיים שלו: העניינים שביקשו לחפש את הכתב והסיום המפתיע -
 מציאת הכתב בחצר.

☒ מפותח היטב ☐ מפותח ☐ מפותח מעט ☐ מצומצם

תוכן

בפתיחת הסיפור מתוארות בהרחבה נסיבות אובדן הכתב, ונוצר עניין אצל הקורא.
 לאחר מכן יש תיאור מפורט של פעולות המלך והדמויות המצטרפות - העניינים, וכן
 תיאור המתיחים לעולם הפנימי של הדמויות, כגון: "הוא ימים לב"; תיאור
 כוונות: "שרצו לחפש (לחפש)", "שהם רוצים לחפש (לחפש) בבית שלו". יש גם
 תיאורים של הסביבה ושל הכתב שבמקד הסיפור, שיוצרים מתח ועניין: "רוח
 חלקה מאוד היה (היתה) באותו יום"; "ראו משאו (משהו) מנצנץ ראו שזה הכתב";
 "מתברר שזה היה בן (בין) הסיחים (שיחים)!"

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

☐ לכיד ☒ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו

לכידות

האירועים בסיפור מאורגנים ברצף הינוני, כרונולוגי-סיבתי, למשל: הקשר בין
 האירוע שבו הכתב על מלכי שהמלך שמ לבין האירוע שבו המלך קם בבוקר
 משנתו ולא מצא את הכתב. עם זאת, חלק מהסיפור משתמש ברצף של משפטים
 שנעדר מהם השם של עושה הפעולה, מה שבאמצעותם משפטים הקריאה, למשל: "אך
 (הלך) לישון. הוא קם בבוקר ולא מצא את הכתב? פרסם מי שאימצה (ימצא)";
 "נחמסו (נכנסו) לחצר פתאום ראו משאו (משהו) מנצנץ ראו שזה הכתב שמחו".
 באחד המשפטים הכותב עבר מלמן הפועל בעבר אל למן הפועל בהווה לעל צורך
 ("הוא קם בבוקר ולא מצא את הכתב?").

באיזו מידה היכולת
 הטקסט קשורים זה לזה
 ומאורגנים ברצף הלוגי
 חמש כרונולוגי, סיבתי?
 באיזה אופן היכולת
 מקושרים זה לזה חמש
 בעזרת מילוי קישור,
 מאזכרים וציוני יחס?

לשון
הטקסט

האיזא מידה אפער זכר
הטקסט ניצנים של שימוש בשון
האפלייניג ארטקסט כאר?
לד כמה קיים הטקסט:
- גילון באזר המילים, דיוק
בשימוש בו (הגאמא אראשא)
הכבידה.
- גילון במבנים מורפולוגיים
אבמבנים גמביידיים.
האיזא מידה קיימט הטקסט
אקניול אשונג, הפיבטיס האלה:
- צורג מורפולוגיא
- גמביידי.

בִּטְקֶס יֵשׁ שִׁימוּשׁ בַּלְשׁוֹן הָאוּפִינִית לְטִקְס הַכְתוּבָה. הַדְבָר מִתְבַּטֵּא בְּאוֹזֵר הַמִּלִּים,
בְּצוּרוֹת הַחֲבוּרוֹת וּבְמִרְכָּבוֹת מִתְחַבְּרִית כְּמוֹ הַקְדָּמַת הַנְּשֹׂא לְנוֹשֵׂא: "צֵא הַמֶּלֶךְ
לְשֹׂאֵל עֲבִיר (אוֹוִיר) כֹּאֲרֵלֹ (כְּהַרְלֹ); "רוּחַ חֲלָקָה מֵאוֹד הִיָּה בְּאוֹתוֹ יוֹם";
"מִתְבָּרֵר שֶׁלֹּה הִיָּה בֶן הַסִּיחִים!". בְּשֵׁנִי מִשְׁפָּטִים יֵשׁ בְּפִימָה בְּהִתְאֵם הַדְּקִדּוּק: "רוּחַ
חֲלָקָה מֵאוֹד הִיָּה בְּאוֹתוֹ יוֹם"; "הִיָּה שְׁתֵּי לִזְוִי עֲנִיִּים". נוֹסֵף עַל כֵּן, הַשִּׁימוּשׁ בְּפוֹעַל
הַבִּיָּא בְּמִשְׁפַּט "וְאֵמֶלֶךְ (וְהַמֶּלֶךְ) אֲבִי (הַבִּיָּא) לָהֶם אֶת סִכּוּם הַכֶּסֶף" - אֵינוֹ מִקְנִי,
וְנוֹפֵץ יוֹתֵר בַּלְשׁוֹן הַדְּבֹרָה (יֵשׁ לִמּוֹר: "נִתֵּן" אוֹ "מִסֵּר").

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

☐ היעדר פיסוק
או פיסוק
שגוי

☐ פיסוק
חלקי

☒ פיסוק נכון
ברובו שתומך
בקריאה

פירוט/הערות: הכותב משתמש במילה ס'מנ' פ'סוק השימוש הנקודה המרבית המשפטים הוא נכון, מלבד המקרה אחד שבו התחלתי ס'מן נקודה באמצע המשפט: "ה'ה' שהוא ס'מ'ס (י'ס'ס) דב' א'ה' (א'ה' ד'ו' הכת' "הס'מן קראה השתמש הכותב פעמ'ס'ס כ'פ' לסמן התפ'ס'סות' האחד מ'ס'ן המקר'ס הס'מן אינו במקום הנכון: "וק'ה' ס'ס'ס ג'ד'ו'! ס'ל' כ'ס'ס" ס'מן השאלה במשפט "הוא ק'ס' בבוקר ולא מ'ס'ס את הכת'?" אינו מתאים.

כתיב

☐ **כתיב משובש**
(הפוגם
בקריאות)
☒ **שגיאות כתיב**
רבות (בעיקר
הומופוניות
שאינן פוגמות
בקריאות)
☐ **כתיב נכון**
או נכון
ברובו

פירוט/הערות: כל השי'אות הן הומופוניות, למשל:
ע'ביר (אוו'יר), אלך (הלך), לחפס (לחפש), משאו
(משכן).

כתב יד

☐ קשה לפענח
☐ מובן ברובו
☒ מובן וקריא

☐ דפוס
☐ מעורב
☒ כגב יד

פירוט/הערות: _____

פירוט/הערות: _____

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן
☐ מאורגן
☒ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חובק: כתיבת סיפור מעניין המשלב תיאורים מסוימים שונים: תיאורי סביבה, תיאור של פעולות הדמויות וכן שימוש בשלשון האופיינית לטקסט הכתיבה.

נקודות לחיזוק: כתיבת משפטים שבהם נושא הפעולה ברור; שימוש נכון בסימני פיסוק.

היבטים שהיית רוצה
אפשר לשיר או לחדד בכתיבה
של הג'אנר/ה.

היבטים שהיית בוחר/ה
אקדמ בכתיבה של הג'אנר/ה
ויש לבחון את ההיבטים
האלה גם בהגבולות
הטקסטיים אחרים שלכתיבה
הג'אנר/ה.

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת לתלמידי שהוא בתה סיפור מעניין עם פתיחה מסקרנת המתארת בלשון
יפהוה את נסיבות היעלמותו של הכתר, ומציינת את הרעיונות היפים בסיפור - רעיון
הפרס, האנשים העניים שהיקשו ללכות הפרס, וילדיו הכתר בין השיחים. הייתי אומרת
לתלמידי כי לפעמים לא היה לי ברור מי עושה את הפעולה, ומפגימה לו עם יפי
קריאה קולית של משפט אחד היכן מתארים להוסיף את עושה הפעולה באמצעות
שמות הימיות (המלך/העניים) או באמצעות כינוי אף. בעקבות ההפגמה הייתי
מזיזה לתלמידי לקרוא את הטקסט ולנסות להוסיף בעצמו במקומות אחרים את עושה
הפעולה. נוסף עם כך, הייתי מסבירה לו כיצד לעשות שימוש נכון בסימן השאלה ובסימן
הקריאה.

דברים שפייג ראצ'ה אפגיד
אגאמיד'ה או אלסאו אאג'ה
בעקבא קריאל פטקסט וז
סמך פגישל שז'ה אכ'ה.

דוגמה ב – הפלך שלא מצא את הפתר שלו

יום אחד. הגבר ביצע איזה
 עסקה. עשה נהירה. הוא אחר
 עקביו. להפסד לו את הפתח.
 כוונתו הפשוט והפשוט. ולא צריך
 אפילו ציבור. שיש לו אויבים
 וחינוך. פתח. חזק. פתחיו
 צד. גהנום. לו את הפתח.
 היכל. קצה צד. מנוף.
 ויום אחד. הגדול האחרון
 אל היכל. אקיו. את הפתח
 עיניו. היכל. כל פתח.

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

יום אחד. התעורר המלך. וגילה
 שהכתר שלו נאבד, הוא אמר
 לכולם לחפש לו את הכתר.
 כולם חיפשו וחיפשו. ולא מצאו.
 המלך ציווה. שיגיעו אומנים
 ויכינו לו כתר חדש, בינתיים
 עד שהכינו לו את הכתר.
 המלך היה עצוב מאוד.
 ויום אחד הגיעו האומנים
 אל המלך. והביאו את הכתר
 למלך. המלך כל כך שמח.

התרשמות כוללת

אפער אפלייך הייטס אלע:
 באיז מידה "דיבר"
 אליין/אליין העסט
 כקרא/א/א רומלן ליד
 עניין, עקד, רישל, פליע
 ארטיס אלג באגא
 אבאפן באגא?
 פאם יס דבר פארט
 בעסט אבאפן באגא
 רומלן פליע, אור
 העסט, אבאפן העסט,
 פליע פליע?

תוכן

לד כמה היציאות בטקסט
מפאחמים?
אפשר להדריך היבטים אלה:
גיאורים, מחשבות ורגשות
של דמויות, פקודות של דמויות
וגיאלרי סביבה.
למדוד פאחמים/אמידה
המחשבות שלהם בולטות.

לכידות

באיזן מידה רעדוירן א
בטקסט קלארן זיך א
אמאדעניס רעדן געוין
רומל כוונאז, סימבא?
באיזן אופן רעדוירן
מקלערן זיך א רומל
בזכר מילן קילור,
מאכערן א צוויי שטח?

לשון
הטקסט

באיזן מידה אפשר זאגן
 באקסט נוצנים מן שימוש בשולן
 האלמייניק אטקסט כאב?
 זאג כמה קייט באקסט:
 - גילן באזאג המילים, דווקא
 בשימוש בו אהאמאד אראשא
 הכריכה.
 - גילן באמבנים מורפאגליים
 באמבנים אהביריים.
 באיזן מידה קייטט באקסט
 אקצולאטאניק אהבאטס האלה:
 - צאגאג מורפאגליאג
 אהביריים.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב		שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה	
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)	☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)	☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה	☒ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי
פירוט/הערות: שגיאות הומופוניות כגון: נהבב (נאבב), צ'בה (ציווה), ויחינו (ויכינו).		פירוט/הערות: הכותב מרבה להשתמש בנקודה. הוא מסמן נקודה באמצע המשפטים ולא רק בסופם והדבר מקשה על קריאה רציפה.	
ארגון הכתוב על פני הדף		כתב יד	
☐ עדיין אינו מאורגן	☐ מאורגן	☒ דפוס	☐ מנוסח
☒ מאורגן היטב	☐ קשה לפענח	☐ מובן ברובו	☒ כתב יד
פירוט/הערות:		פירוט/הערות: כתב יד ברור מאוד ומסודר.	

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: יצירת סיפור שלם, קישוריות טובה בין האירועים.
 נקודות לחיזוק: פיתוח של פרטים נוספים שיכולים ליצור עניין, כגון: תיאור הרגשות של המלך משעילה שכתרו נעלם, איך נראה הכתר החדש שהאומנים הכינו. נוסף על כך: הנחיה לשימוש נכון בנקודה בסוף משפט.

היבטים שהיית רוצה
להמשיך ולחזק בכתיבה
של המלך/המלכה.

היבטים שהיית באחר/ה
לקדם בכתיבה של המלך/המלכה
ויל אבחון את ההיבטים
האלה גם בהתבוננות
בטקסטים אחרים שכתיבה
המלך/המלכה.

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת/מתלמדת שהיא כתב סיפור מעניין ושהרעיון של הכנת כתר בידי אומנים הוא רעיון יפה ומיוחד. הייתי מביעה התעניינות בסיפור ושאדעת למשל: מה הרגיש המלך כשעילה בבוקר שהכתר שלו נעלם? או: מה היה מיוחד בכתר שהכינו האומנים? איך נראה הכתר הזה? הייתי מסבירה שהפרטים האלה יכולים לעניין גם קוראים אחרים. בנוסף לפיסוק, הייתי מבקשת מהתלמיד/ת לקרוא את הסיפור בקול לפני סימני הפיסוק שסימן, ומבחנה אם הוא קורא בהתאם לממה שסימן ועוזר את קריאתו באמצע המשפטים. לחלופין הייתי קוראת באוזניו את הסיפור לפני סימני הפיסוק שסימן, וממחישה לו איך הנקודות המיותרות באמצע המשפט קוטעות את שטף הקריאה. אפשר גם לציין בפני התלמיד/ת כי הוא יודע לקשר היטב בין המשפטים במרבית הטקסט ולהפנות את תשומת ליבו לשלושת המשפטים האחרונים בסיפור שבהם יש חלילה על המילה מלך. קישוריות מילכית אפשר ליצור באמצעות מילת יחס נאווה המשמשת כמאלכר - לו: ויום אחד הציגו האומנים אל המלך והביאו לו את הכתר. המלך כל כך שמח. בקישוריות הזאת התלמיד/ת כבר עשה שימוש בחלקו הראשון של הטקסט: "הוא אמר לקולם (לכולם) לחפש לו את הכתר."

דברים שהיית רוצה להעיד
אנא/המלך/המלכה או לשאול אנא/ה
בלקבל קריאה פטקסט ולי
סוף העלילה שלמה/ה אכתיבה.

דוגמה ג – הפלך שלא מצא את הכתר שלו

מאלה המלך נבוכדנצר, המלך היה הצוב מאוד. כי כיתרו נאבד לו.
שאל המלך נבוכדנצר את עבדיו. "היכן כתר? "איננו יודעים!" ענו המשרתים
אמר המלך לעבדיו "תחפשו לי את הכתר" יצאו העבדים מבית המלך בסוסים
מלאים באוצרות.

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

מעשה במלך נבוכדנצר, המלך היה עצוב מאוד. כי כתר נאבד לו.
שאל המלך נבוכדנצר את עבדיו. "היכן כתר? "איננו יודעים!" ענו המשרתים
אמר המלך לעבדיו "תחפשו לי את הכתר" יצאו העבדים מבית המלך בסוסים
מלאים באוצרות.

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

הסיפור מבטיח את השימוש בששון האופיינית לטקסט הכתוב. הפתיחה של יוצרת
 עניין ואף מפתיעה בבחירת הדמות - המלך נבוכדנצר. הקורא נותר סקרן לפעם את
 המשך הסיפור.

אפשר להעריך היבטים אלה:
 באיזו מידה "דיבר"
 אויך/אליך הטקסט
 כקורא/אחראי על
 עניין, סקרן, יושל, פשוט
 ופרטים אחרים בגבול
 ובאופן כגיבול?
 האם יש דבר בבוא
 הטקסט ובאופן כגיבול
 ואם כן, איך
 הטקסט, מבואר הטקסט,
 והיבט השוני?

מפוח היטב ☐ מפוח ☐ מפוח מעט ☒ מצומצם ☐

תוכן

הטקסט פותח במאור הרכע לסיפור - הצאת המלך, הרשעתו והסיבה לכך, מבטיח לפרט
 מה היו הנסיבות לאובדן הכתר. השיחה בין המלך לעבדיו סביב העלמותו של הכתר מניעה
 את העלילה ויוצרת עניין בשל השימוש בסיפור ישיר. הטקסט מסתיים במשפט המתאר
 את פעולת העבדים בעקבות השיחה. הסיפור נגזר במאור זה והקורא נותר עם שאילת
 לבבי המשך העלילה: מדוע יצאו העבדים מבית המלך מלאים באוצרות, והאם באמצעות
 האוצרות הצליחו למצוא את הכתר.

לד כמה פרטילוג הטקסט
 מפורט?
 אפשר להעריך היבטים אלה:
 גיאוריה, מחשבות ורגשות
 של דמויות, פרטילוג של דמויות
 וגיאוריה סביבה.
 למדור הכאוב/אחראי
 המעורבות, שאף כנולט.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

לכיד ☐ לכיד ברוב ☒ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברוב ☐

לכידות

הטקסט הקצר לכיד אך חסר סיום שיסביר את תפקידם של האוצרות בעלילה.

באיזו מידה פרטילוג
 הטקסט קשורים זה לזה
 ומאורגנים ברצף הלוגי
 ואם כן, כנולט, סיבה?
 באיזה אופן פרטילוג
 מקושרים זה לזה ואם
 כן, איך, קישור,
 מאזכרים וציוני שית?

☐ רמה נמוכה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה בינונית/גבוהה
☒ רמה גבוהה

לשון הטקסט

הכותבת משתמשת בלשון האופיינית לטקסט הכתוב. הידבר מתבטא בעיקר בכינויים
 החבורים: כתר', עבדה (עבדיו), בהקדמת הנשוא לנושא: שעל (שאלה) המלך, אנו
 (ענו) העבדים, ובניסוחים המאפיינים סיפורי מעשייה, כגון: "מאשה (מעשה) המלך
 נבוכנצר", וכן משפט הסיום: "וזה (יצאו) האבדים (העבדים) מבית המלך בסוסים
 מאימים באוזרות"

- באיזו מידה אפשר לזהות
הטקסט ניצנים של שימוש בלשון
האופיינית לטקסט כגון?
לד כמה קיים הטקסט:
- גיליון באוצר המילים, דיוק
בשימוש בו והגאומה אולסא
הכריכה.
- גיליון במבנים מורפולוגיים
ומבנים גרפיים.
- באיזו מידה קיימת הטקסט
הקניגל לשוני בהיבטים האלה:
- צורה מורפולוגית
גרפית.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב

☐ כתיב נכון
☒ שגיאות כתיב
 רבות (בעיקר
 הומופוניות
 שאינן פוגמות
 בקריאות)

פירוט/הערות: שגיאות כתיב רבות, שגיאות הכתיב הן
 הומופוניות, למשל: מאשה (מעשה), הצוב (עצוב),
 עבדה (עבדיו)

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☒ פיסוק נכון
 ברובו שתומך
 בקריאה

פירוט/הערות: הכותבת יודעת לעשות שימוש נכון בסימן
 קריאה וכן במרכאות כדי לסמן דיבור ישיר.

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ עדיין אינו
 מאורגן

☐ מאורגן

☒ מאורגן
 היטב

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס

☐ קשה
 לפענוח

☐ מובן
 ברובו

☒ מובן
 וקריא

☐ מעורב

פירוט/הערות: כתב היד קטן מאוד.

☒ כגב יד

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: הכותבת מבטאת יכולת לשונית גבוהה ויכולת ליצור פתיחה
 מעניינת לסיפור אפשרי.
 נקודות לחיזוק: פיתוח השתלשלות אירועים עד ליצירת סיפור שלם.

היבטים שהיית רוצה
 להמשיך וללמוד בהכנה
 של הגאומה.

היבטים שהיית באחריות
 לקדם בהכנה של הגאומה/ה
 רישל אבחון את ההיבטים
 האלה גם בהגאומה
 בטקסטים אחרים שכמה/ה
 הגאומה/ה.

לקראת שיחת משוב

הייתי אומרת לכתוביה שהיא יצרה פתיחה לסיפור מעניין; הייתי מתעניינת במקור
 ההשראה שלה לכתובה עם המלך נבוכנצר, ושאלת שאלות שייסדו לה להמשיך
 ולאלץ את הסיפור, למשל: האם המלך הוא שהציע לעבדיו לקחת איתם אוזרות?
 לשם מה לקחו אוזרות? כיצד או היכן הם מתכוונים לחפש את הכתר, וכיצד יסתיים
 הסיפור. הייתי מזיינת גם את השימוש שלה בדיבור ישיר שיוצר עניין ובסימני הפיסוק
 המתאימים לציון הדיבור הישיר.

דברים שהיית רוצה להגיד
 אגאומה/ה או אולסא אגאומה
 בלקבל קריאה הטקסט ולי
 סמן פלישה שלמה אגאומה.

דוגמה ד – הפלך שלא מצא את הפתרון שלו

יום-אחד-קם-המלך-בבוקר
ולא-מצא-את-הכתר
שלו-קרא-המלך-למשרתים
שלו-וציווה-אותם-שימצאו-לו
את-הכתר. ובסוף-משרתיו
מצאו-לו-את-הכתר

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

יום-אחד-קם-המלך-בבוקר

ולא-מצא-את-הכתר

שלו-קרא-המלך-למשרתים

שלו-וציווה-אותם-שימצאו-לו

את-הכתר. ובסוף-משרתיו

מצאו-לו-את-הכתר

מחווין

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר להעריך היבטים אלה:
 באיזו מידה "דיבר" אויך/אליין הטקסט כקורא/ת למשל עוד? עניין, סקין, יזש, פטיט ופרטים אחר בגאנא ובאופן בגאנא?
 האם יש דבר בבואט הטקסט ובאופן בגאנא למשל פרקיון, אור, הטקסט, מובנא הטקסט, ההיבט הולוני?
 לד כמה פרקיון הטקסט מפרמית?
 אפשר להעריך היבטים אלה:
 גיאורית, מחשבא ורגשא של דמוית פרקיון של דמוית גיאורית סביבה.
 למדא הבאג/א מידא המעלובא שאורה בולשא.

הסיפור קצר מאוד ויש בו שלב של אירועים שיכולים להתפתח לסיפור מעניין ומורחב.

מפותח היטב ☐ מפותח ☐ מפותח מעט ☐ מצומצם ☒

תוכן

הסיפור בנוי משלב של אירועים: פתיחה קצרה המניעה את העלילה - המלך לא מצא את הכתר, תשובת המלך המתמחה בקריאה למשרתים ובציווי למצוא את הכתר, וסוף טוב המציין שהמשרתים מצאו את הכתר. בסיפור אין הרחבות באמצעות תיאורים כגון: נסיבות היעלמות הכתר, פעולות המשרתים לחיפוש הכתר והרגשות של הדמות המרכזית בכל הנוגע לאובדן הכתר ומציאתו.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווין ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווין.

לכיד ☒ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו ☐

לכידות

הטקסט הקצר לכיד.

באיזו מידה פרקיון הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים בצורה פרקיון? למשל כרונולוגי, סיבתי?
 באיזה אופן פרקיון מקושרים זה לזה למשל בעזרת מילא קישור, מאזכרים וציוני שיח?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית / רמה גבוהה
☐ רמה בינונית / רמה נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

בטקסט הקצר, שהמילים המרכזיות שבו: "מלך", "משרתים" ו"כתר" חוזרות על עצמן.
 יש שימוש במשון שאופיינית לטקסט הכתוב: שימוש מדייק במילה ציווה ובמילה היחס
 אותם; שימוש בכינוי החבור - משרתיו (משרתו), ומשפטים שבהם הנשוא מקדים את
 הנושא, כגון: "כרה-אמלך (קרא המלך)".

- באילו מידה אפשר לזהות
הטקסט ניצנים של שימוש בשון
האופייני לטקסט כגון?
לד כמה קיים הטקסט:
- גיליון באוצר המילים, דיוק
בשימוש בו והגאומה אולסא
הכריכה.
- גיליון במבנים מורפולוגיים
ומבנים גרפיים.
- באילו מידה קיימת הטקסט
הקניאן לשוני בפיכטים האלה:
- צורה מורפולוגית
- גרפית.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב

☐ כתיב נכון
☒ כתיב נכון או נכון ברובו
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)
☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)

פירוט/הערות: הכותבת משתמשת במילה לא
 לציון מילה השלילה ולציון כינוי האל (כתיב
 שגוי).

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☒ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: בטקסט הקצר יש שימוש בנקודה
 בשניים מתוך שלושת המשפטים.

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן היטב
☒ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות: המילים מופרדות במקף ובמבט
 בסמיכות זו לזו. במקרה שבו מסומנת נקודה
 אין רווח בין המילים: "הכתב של אברהם אמלך"
 (הכתב של אברהם אמלך)

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענוח

פירוט/הערות: כתב היד 'פה וציצוב
 האותיות מדייק.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: רמה לשונית המתאימה למשון הכתוב.
 נקודות לחיזוק: פיתוח שלם של סיפור סיפור מורחב שיעזור עניין אצל הקוראים.
 ארגון הכתוב על-ידי יצירת רווחים בין המילים.

- פיכטים שהייג רוצה
אפשר לקרוא בקריאה
של המלך/ה.
- פיכטים שהייג באחר/ה
לקדם בקריאה של המלך/ה.
יש להבחין אם הפיכטים
האלה הם בהגאומה
הטקסטית אחרים שכמה
המלך/ה.

לקראת שיחת משות

הייתי שואלת את התלמידה שאותן תוכן כפי לעזור אצלם את המופעות לעניין שיכול
 להתעורר אצלם הקורא אם קריאת הסיפור שלה למשל: איך היב המלך מתחילת הסיפור
 כשלא מצא את הכתב שלו? האם יש לה רעיון שיענה על השאלה כיצד נעלם הכתב? מה
 עשו המשרתים כפי למצוא את הכתב? מה קרה כשהמשרתים הביאו למלך את הכתב?
 מכיוון שהתלמידה כתבה את המילה לא הן כפי לציון שלילה והן כפי לציון את כינוי האל
 לא הייתי מממנת אותה את ההבדל בכתב של שתי המילים.

- דברים שהייג רוצה אלה
אגאומה/ה או אולסא אולסא
הלקבלה קריאת הטקסט אול
סמן פלישה שולס אלה.

דוגמה א – ספינה בים סוער

פותרת הספור: ארפתקאות בסירה

יוסף וג'נל ואבא שלם אלכו עת'ל באוניה אס ה'א מואלסם.
 פותרת ניה הננים בשמים ואפתילה רוח חזקה נ'א גלים גבוים
 יותר ויותר, אבא אמר ליוסף לפתוח את המפרשים. אבא אמר לג'נל
 לסבן את הסירה. למה אבא האזר (שבר. ואזשס אתחזק וח'ביס)
 פחדו. אבא היה לסוף איחילי ברקים ורעמים אבא היה לבוא לבו ל'תפלל.
 יוסף וג'נל אמרו ל'תפלל גם אבא. ה' שמע לתפילות שלם ואסר נס
 פתאום יצא השמש ונהיה רגוע אבא יוסף וג'נל אודור לה' וא'א סמחים

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

הרפתקאות בסירה

יוסף ודניאל ואבא שלהם הלכו לטיול באונייה הם היו מרוגשים.
 פתאום נהיה עננים בשמים והתחילה רוח חזקה נהיו גלים גבוהים
 יותר ויותר, אבא אמר ליוסף לפתוח את המפרשים. אבא אמר לדניאל
 לכוון את הסירה. ... (לא ברור) אבל ההגה נשבר. והגשם התחזק והילדים
 פחדו. אבא היה לחוץ התחילו ברקים ורעמים אבא אמר לבוא לבוא להתפלל.
 יוסף ודניאל עמדו להתפלל וגם אבא. ה' שמע לתפילות שלהם ועשה נס
 פתאום יצא השמש ונהיה רגוע אבא יוסף ודניאל הודו לה' והיו שמחים

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר לפתור היבטים אלה:

באיזו מידה "דיבר" אויך/אויך הטקסט כקורא/א/א חזר לניין, סקין, יזלש, פטיח ופרשים אאך באכנא ובאופן באבא?

האם יש דבר בבוא הטקסט ובאופן באבא חמש פרטיון, אאך הטקסט, מאבנא הטקסט, ההיבט האשני?

לד כמה פרטיון הטקסט מפתח?

אפשר לפתור היבטים אלה:

האזכור, מחשבא ורגשא של דמויות פרטיון של דמויות אהארי סביבה.

למדא הבאבא/א מידא מתאבא/א שאלא באשא.

בקריאת הסיפור אפשר לחוש את המתח הנוצר ככל שהעלילה מתפתחת.

☒ מפותח היטב ☐ מפותח ☐ מפותח מעט ☐ מצומצם

תוכן

הסיפור מאופיין בעלילה המתפתחת בהדרגה עד שהיא מגיעה לשיא. התאורים של מלכ האוויר והים ממחישים עקורא את אווירת הסערה - "ואתחילה (התחילה) רוח חלקה נוא (נהיו) גלים גבוים (גבוהים) יותר ויותר..."; "ואזש (והזש) אתחלק (התחלק)..."; "איתחילו (התחילו) ברקים וראמים (ורעמים)". פעולותיהן של הדמויות בתאבא לאירועים הפיזיים מסופרות בהרחבה.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

☒ לכיד ☐ לכיד ברובו ☐ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברובו

לכידות

אירועי הסיפור מאורגנים ברצף כרונולוגי - סיבת באופן מיסבי. בשני מקומות בסיפור הכותב משתמש במילה **בתאום** לציון נקודות מפנה, ושימוש זה הוא נכון ומתאים. גם מילת הקישור **אבל** מתאימה, ותורמת ליצירת מתח בתאור רצף השיא בעלילה.

באיזו מידה פרטיון הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים ברצף פרטיון חמש כרונולוגי, סיבא?

באיזה אופן פרטיון מקושרים זה לזה חמש בלזב מילא קישור, מאככים ופרטיון שיח?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית/גבוהה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

הטקסט יש שימוש בלשון מפורקת ומגוונת, האופיינית לטקסט הכתוב למשל: כותרת הסיפור "ארפתקאות (הרפתקאות) בסירה", "מרוששים", "פפתוח את אמפרסים (המפרשים)", "פפפן (לכוון) את הסירה", "צא (יצאה) השמש", "אמפו (עמפו) ליתפפפ (להתפפפ)". יש שימוש בצורת פעלים המבטאת התהוות: "אתחלק (התחלק)" והנשיות "ניה, ניוא (נהייה, נהיו)", אם כי באחד המקרים הנשיה היא בצורת יחיד - "ניה הנשים (נהיה עננים)" במקום בצורת רבים - נהיו עננים. בנוסף, יש משפטים שבהם הוקדש הנשא לנושא, למשל: "ואתחילה (והתחילה) רוח חלקה", "ניוא (נהיו) גלים", "איתחילו (התחילו) ברכים". לצד השימוש בלשון האופיינית לטקסט הכתוב, השימוש בצירוף "הלכו לשיע" בהקשר לשיע באונייה בתחילת הסיפור הוא שימוש השזור בלשון העבודה. כמו כן, בחלק מן המשפטים חובר השימוש במילה אבא במקום שימוש בכינוי גוף, למשל: "אבא אמר ליוסף פפתוח את אמפרסים (המפרשים). אבא אמר לפנפ (פנפאד) פפפן (לכוון) את הסירה".

- באילו מידה אפשר לזהות הטקסט ניצנים של שימוש בלשון האופיינית לטקסט כתוב?
 - לד כמה קיים הטקסט:
 - גיליון באזור המילים, דיוק בשימוש בו והגאומה אולסא הכריכה.
 - גיליון במפנים מורפולוגיים ומבנים גמכריים.
 - באילו מידה קיימת הטקסט הקניגל אשונג הפיפטים האלה:
 - צורג מורפולוגיג - גמכרי.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☐ כתיב נכון או נכון ברובו
☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: השיאות ברובן הומופוניות, למשל: "אלכו (הלכו)", "אם (הם)", "פיתפפ (להתפפפ)". בשני מקרים יש השמטה של אות אהו"י - "גבויס (גבוהים)" והשם "פנפ (פנאל)". במרבית המקרים שבהם הכותב השתמש בהא היפוע הוא כתב א' במקום ה'.

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☒ פיסוק חלקי
☐ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: הכותב משתמש בנקודה במרבית המשפטים, ופעם אחת אף בפסיק. לקראת סוף הסיפור חסר שימוש בסימן הנקודה.

ארגון הכתוב על פני הדף

☒ מאורגן היטב
☐ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות:

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענח

פירוט/הערות:

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: כתיבת סיפור בעל עלילה המתפתחת לשיא באמצעות תיאורי סביבה נרחבים, וכן תיאורי פעולה ורגשות של הדמויות.
 נקודות לחיזוק: שימוש בכינוי גוף בקשרים בין משפטים; לימוד הכתיב הנכון של פעלים מבניין התפעל שבהם כתב את תחילת הבניין באות א' במקום באות ה' - אתחילה, אתחלק, איתחילו.

- פיפטים שפייג רוצה אפמשיך אולדד בכריכה של גלמיוד/ה.
- פיפטים שפייג באחר/ה לקדמ בכריכה של גלמיוד/ה יוש אבחון אג הפיפטים האלה גם בהגבולות הטקסטים אחרים שכריכה/ה גלמיוד/ה.

לקראת שיחת משב

בשיחת המשב הייתי אומרת לתלמידי שהוא הצליח לרתק אותי באופן כתיבתו, מצביעה על תיאורי הסביבה ומלבד האוויר המתהווה לסערה, ומשבת את הפירוש של פעולות הדמויות ואת תיאור רגשותיהן. הייתי מציינת לו להשתמש בחלק מהמשפטים בכינוי הגוף הוא כחלופה לחלרה על שם העצם אבא.

- דברים שפייג רוצה אפליד אגלמיוד/ה אולסא אולסא/ה בלקבא קריאג הטקסט אול סמך פליש שול/ה אכריכה.

כותרת הספור: (ס"ב א"כ ב' ע"א)
 פ"ב מ"פ"ה א"כ ע"א ל"א ע"א
 א"כ ב"ה ע"א פ"ה א"כ ע"א
 פ"ה א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א
 וק"ל ה"ה א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א
 כ"ה א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א
 פ"ה א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א
 א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א
 כ"ה א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א
 וק"ל א"כ ע"א פ"ה א"כ ע"א

נסיעה ארוכה לישראל

היה משפחה שהם החליטו להפליג לישראל

הם באו לספינה שילמו ועלו הספינה יצאה לדרך

פתאום בלילה התנדנדה הספינה

וכולם קמו משינה ודאגו מאוד לילדים

כולם התפללו שה' יושיע אותם

פתאום זרחה השמש והספינה שטה בשלום

והגיעו לעיירה שבארץ ישראל

קנו בית מצאו עבודה בית ספר לילדיהם

וחייהם המשיכו לשלום

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

סיפור שיש בו אירוע מותח (התעצבנות הספינה), שהגיע לסיומו בזכות התפילה לה'.
 לסיפור נושא מיוחד - עניינה לא"י וההתאקלמות בה - נושא שהעיסוק בו אופייני יותר
 לעולם המבוגרים.

אפשר לפתור היבטים אלה:
 באיזו מידה "דיבר"
 אויך/אליך הטקסט
 כקורא/ת, למשל, לזר
 עניין, סקין, יזלש, פטיט
 ופרטים אחרים בגבול
 ובאופן כגיבוי?
 האם יש דבר בבוא
 הטקסט ובאופן כגיבוי
 למשל פרקיו, אורך
 הטקסט, מבנה הטקסט,
 ההיבט השוני?
 האם יש דבר בבוא
 הטקסט ובאופן כגיבוי
 למשל פרקיו, אורך
 הטקסט, מבנה הטקסט,
 ההיבט השוני?

מפוחית היטב ☐ מפוחית מעט ☐ מפוחית ☒ מצומצם ☐

תוכן

הסיפור מתאר את השתלשלות האירועים של משפחה המפליה לישראל, החל מהחלטה
 להפליה לישראל, המשך באירוע שקרה בהפלגה (הספינה התעצבנה), דרך הישועה של ה'
 במהלך ההפלגה, ולבסוף ההצעה לארץ והיקלעות בה. חלק מהאירועים מסופרים בקצרה
 ומעוררים שאלות אצל הקורא, למשל: מדוע החליטה המשפחה להפליה לישראל, האם כפי
 לסיים בה או כפי להתחיל בה כפי שמבינים בסוף הסיפור. הכותב מתאר את התעצבנות
 הספינה בפליה, אולם לא מה זרם לכך - האם סערה בים? איך הגיבו הילדים? עם זאת,
 לאורך הסיפור יש תיאורים התרוממים לעלילה, למשל: "הספינה יצאה לדרך", "וכלם קמו
 משינה ודאדו לילדים", "בתאום לרחח השמש והספינה שטה בשלום", "כולם התפללו שה'
 יושיע אותם". אירועי הסיום נמסרים בקצרה באוסף של עובדות, והכותב מתאר את קליטת
 המשפחה בארץ: "הגיעו לעיר, קנו בית, מצאו עבודה, בית ספר לילדים", הרגשות של
 הצמיות מתוארים רק באירועי הפליה בהספינה התעצבנה, אך לא מעבר לכך.

לד כמה פרקיו/ה הטקסט
 מפתחים?
 אפשר לפתור היבטים אלה:
 גיאוגרפיה, מחשבות ורגשות
 של דמויות, פלואה של דמויות
 וגיאוגרפיה סביבה.
 למדוד הכאב/ה מידה
 המתוארת, שאינה בולטת.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

לכיד ☒ לכיד ברוב ☐ לכיד בחלק ☐ לא לכיד ברוב ☐

לכידות

הרעיונות בטקסט מאורגנים ברצף הזיוני. עם זאת, יש תהייה לגבי הקשר בין
 המספר בתחילת הסיפור ובין המספר בסופו. לפי תחילת הסיפור הקורא יכול
 להתרשם כי המשפחה החליטה להפליה לישראל כפי לבטות חופשה בישראל.
 רק בסוף הסיפור הקורא מבין שהמשפחה הפליה לארץ במטרה לעלות אליה
 ולהשתקע בה.

באיזו מידה פרקיו/ה
 בטקסט קשורים זה לזה
 ומארגנים ברצף הזיוני
 למשל כרונולוגי, סיבתי?
 באיזה אופן פרקיו/ה
 מקושרים זה לזה למשל
 בעזרת מילון קישור,
 מאזכרים וזיוני שיח?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית/גבוהה
☐ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

בטקסט יש שימוש בלשון האופיינית לטקסט הכתוב, המתבטא באוצר מילים מדויק ובתחביר המשפטים, למשל: "יצאה דרך", "שה' ושיע", "הספינה שטה בשלום";
 צורות מורפולוגיות חבורות: "עלמאם (עלמיהם)", "וחיאם (וחיהם)"; הקצאת נשוא לנושא: התענינה הספינה (איתנה) אספניה, לרחח השמש (לרח אשמש), וחיהם המשיכו (וחיאם) 'משיכו'.

- באילו מידה אפשר לזהות הטקסט ניצנים של שימוש בלשון האופיינית לטקסט כתוב? לד כמה קיים הטקסט:
- גיליון באוצר מילים, דיוק בשימוש בו והגאומטריה של הכתיבה.
- גיליון במבנים מורפולוגיים ובמבנים גרפיים.
- באילו מידה קיימת הטקסט הקניין לשוני בפיסטים האלה:
- צורה מורפולוגית גרפית.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☐ כתיב נכון או נכון ברובו
☒ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: בשני מקרים יש השמטה של האות ה' המציינת נקבה בסוף המילה: "משפח (משפחה)", "לרח (לרחח)" למרות שהניקוד של הכותב מציג את צורת ההגייה הנכונה. המילה בית ספר כתובה כמילה אחת ובשגיאה פונולוגית - "בצפר". בכל המקרים שבהם יש שימוש בה' היפוע היא נכתבה באות א'.

שימוש בסימני הפיסוק נקודה וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☒ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: בטקסט אין כלל סימני פיסוק.

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן היטב
☒ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות: חלק מהשורות בטקסט קצרות, ונראה שהכותב בחר לכתוב כל משפט בשורה נפרדת.

כתב יד

☐ דפוס
☐ מעורב
☒ כתב יד

פירוט/הערות: הטקסט מנוקד.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: רציון מקורי בסיפור, תיאורים התורמים לעלילה
 נקודות לחיזוק: הרחבת פרטים בחלק מאירועי הסיפור והוספת סימני פיסוק, בעיקר נקודה בסוף משפט.

פיסטים שהיית רוצה להוסיף או לשפר בהם:

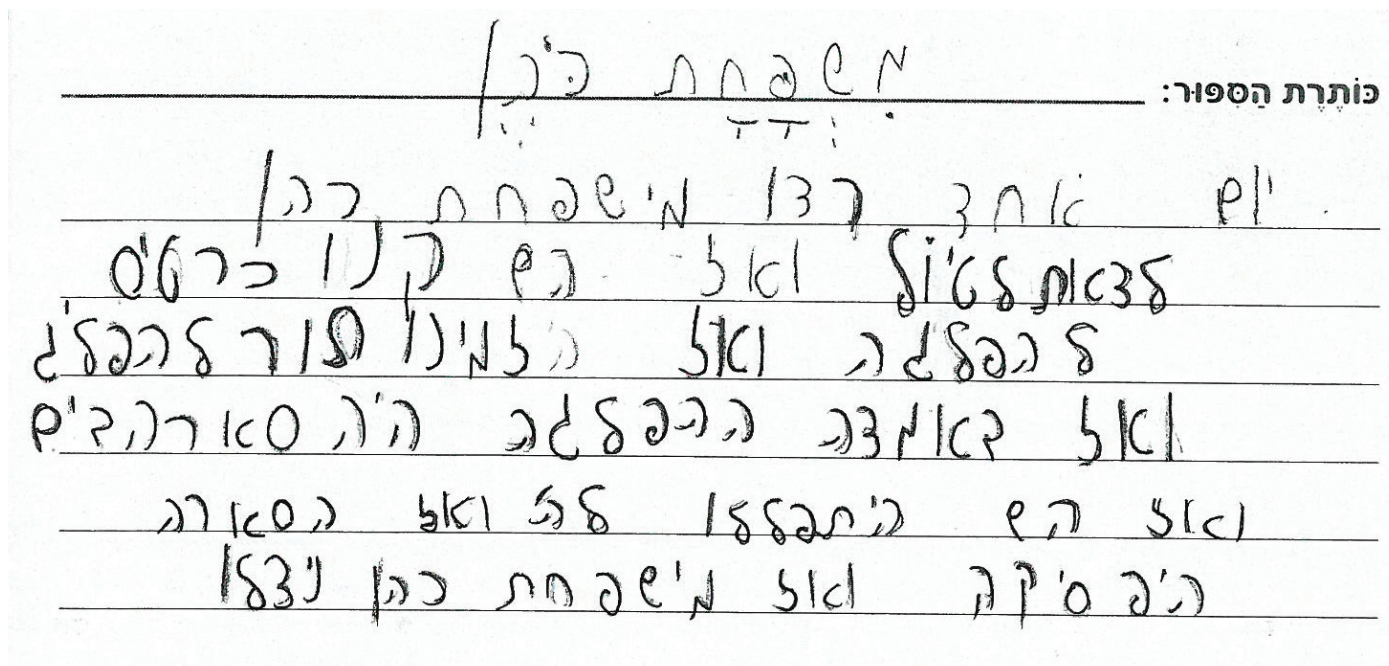
פיסטים שהיית באחריות להוסיף או לשפר בהם:

לקראת שיחת משותפת

בשיחת המשותפת הייתי מבררת עם התלמיד האם התכוון לכתוב סיפור של עלייה לארץ ואם כן מציגה לו להוסיף פרטים באופן מהיכן הפליטה המשפחה? מדוע חשבה המשפחה לעלות לארץ? הייתי שואלת אותו באיזה חלק בסיפור היה רוצה להוסיף פרטים כדי לעניין את הקורא - האם באירוע המרכזי שקרה במהלך ההפלטה או באירוע הקדים בארץ. כמו כן הייתי מציגה לתלמיד מסמן נקודה בסוף כל משפט.

דברים שהיית רוצה להוסיף או לשפר בהם:

דוגמה ג – ספינה בים סוער

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

משפחת כהן

יום אחד רצו משפחת כהן

לצאת לטיול ואז הם קנו כרטיס

להפלגה ואז הזמינו תור להפלגה

ואז באמצע ההפלגה היה סערה בים

ואז הם התפללו לה' ואז הסערה

הפסיקה ואז משפחת כהן ניצלו

מחווון

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

אפשר לפתור היבטים אלה:

באיזו מידה "דיבר" אויך/אויך הטקסט כקורא/א/א? האם הוא עניין, סקין, יזלש, פטיח ופרטים אחרים בגאון ובאופן כגיבוי?

האם יש דבר בבוא הטקסט ובאופן כגיבוי האם הוא עניין, אחר הטקסט, מאבן הטקסט, ההיבט השוני?

לד כמה פתור הטקסט מפתח?

אפשר לפתור היבטים אלה:

האם הוא, מחשבה ורגש של דמויות, פתור של דמויות, גיאוגרפיה.

למדוד הבא/א/א מידה המעורבות של אלה.

סיפור קצר המתאר את הצלחת המשפחה בלמן סערה בים בזכות התפילה לה'.

מפותח היטב ☐ מפותח ☐ מפותח מעט ☒ מצומצם ☐

תוכן

עלילת הסיפור כתובה בתמציתיות, עבתיחה, שבה תיאור של קניית כרטיס והלמנת תור להפליאה, אין תרומה משמעותית לעלילה. בהמשך הסיפור אירוע רוצח אירוע, לא הרחבה שהייתה יכולה ליצור עניין, באון תיאור הסערה, וכן תיאור רגשות או מחשבות של הדמויות. כותרת הסיפור מציגת את שם המשפחה אך לא מרמזת על האירוע המרכזי בסיפור.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווון ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווון.

לכיד ☐ לכיד ברוב ☒ לכיד בחלקו ☐ לא לכיד ברוב ☐

לכידות

האירועים בסיפור מאורגנים ברצף הזמני, והם מקושרים ביניהם באמצעות מילת הקישור ואז.

באיזו מידה פתור הטקסט קשורים זה לזה ומאורגנים ברצף הזמני האם הוא כולל אגף, סיבה?

באיזה אופן פתור הטקסט קשורים זה לזה האם הוא בעזרת מילת קישור, מאזכרים וזמני שיה?

☐ רמה גבוהה
☒ רמה בינונית/נמוכה
☐ רמה נמוכה

לשון הטקסט

השימוש המרובה בקשר **ואל** לאורך הטקסט, השגור בעיקר בשלשון היבבורה, מעביר תחושה של סיפור המסופר בעל-פה. המילה **הפעם** מעידה על שימוש באוצר מילים מצוי, אך המילה חולקת על עצמה בסיפור. המשפטים קצרים ותקינים, מלבד טעויות בהתאם הדקדוקי - "היה סארה (סערה)" במקום הייתה סערה, "רצו" משפחת כהן במקום רצתה.

באילו מידה אפשר לזהות הטקסט ניצנים של שימוש בשלשון האופיינית לטקסט כגון? לד כמה קיים הטקסט:
 - גיליון באוצר מילים, דיוק בשימוש בו והגאומה אולסא הכריכה.
 - גיליון במבנים מורפולוגיים ומבנים גמריים.
 באילו מידה קיימת הטקסט הקינול לשוני בפיכטים האלה:
 - צורה מורפולוגית גמרי.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☒ כתיב נכון או נכון ברובו
☐ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: בטקסט הקצר יש שתי שגיאות כתיב בלבד: סארה (סערה), ובאמצע (באמצע).

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☒ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות: בטקסט אין סימני פיסוק

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן היטב
☒ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות: בכל שורה המשפטים לא מתחילים בתחילת השורה.

כתב יד

☐ דפוס
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענח

פירוט/הערות: כתב היד יפה ועצוב האותיות מצויק.

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: היכולת לכתוב אירועים המהווים שלב בסיפור שאפשר להרחיב ולפתח.

נקודות לחיזוק: פיתוח תוכנו של הסיפור, חלופות לשימוש במילה הקישור **ואל** באמצע הקישור בין המשפטים, והוספת סימני פיסוק.

פיסטים שהייג רוצה אפסיר ואלדד בכריכה של הגלמיד/ה.

פיסטים שהייג באחר/ה אקדם בכריכה של הגלמיד/ה ריש אבחון אג הפיסטים האלה גם בהגבולות הטקסטים אחרים שכריכה/ה הגלמיד/ה.

לקראת שיחת משוב

בשיחת המשוב הייתי אומרת/כתלמית שהיה מעניין אם היה מספר מה קרה בלמן הסערה, איך הרגישו בני משפחת כהן, מה חשבו או אמרו ואף איך הרגישו משניצלו. אפשר גם להציע כתלמית לתאר את התרחשות הסערה בימי, ולהסביר כי תיאורים אלה יכולים ליצור עניין אצל הקורא. הייתי מציעה כתלמית לקרוא את הטקסט בקול, ולבחון אם אפשר לוותר בחלק מהמקרים על הקשר **ואל**, ואף להציע להשתמש במילה **פתאום** במקום המתאים.

דברים שהייג רוצה אפסיר אגלמיד/ה או אולסא אגלמיד/ה בלקבל קריאת הטקסט אולסא סמן פגישת שולח אכריכה.

דוגמה ד – סְפִינָה בִּים סוֹעֵר

כותרת הספור: סערה בלב ים

אני רואה אנני

ש הגלים הולכים אז האונייה אוצלת שם

והם לא היו שמחים הם היו יצובים

וגם בגלל שירד גשם חזק וגם בגלל זה הם היו עצובים

הם היו עצבנים עליהם

והם לא ידעו מה לעשות

והם קפצו לחול פתאום נבהלו מאוד

טקסט מוקלד ללא שגיאות כתיב

סערה בלב ים

אני רואה אונייה

שהגלים הולכים אז האונייה הולכת לשם

והם לא היו שמחים הם היו עצובים

וגם בגלל שירד גשם חזק וגם בגלל זה הם היו עצובים

הם היו עצבנים עליהם

והם לא ידעו מה לעשות

והם קפצו לחול פתאום נבהלו מאוד

מחווין

התבוננות על הטקסט

התרשמות כוללת

הכותב מתאר את מה שהוא רואה בתמונה, ומסיע את פרשנותו בנוגע לרשומות
הדמויות, המשפטים לא יוצרים סיפור בעל השתלשלות מובנת, הרושם הוא שהכותב
העלה על הכתב אוסף של רעיונות שיכולים לשמש ליצירת סיפור.

אפשר להעריך היבטים אלה:
באיזו מידה "דיבר"
אליך/אליך הטקסט
כקורא/א/א חמש עשר
עניין, סקין, יזלש, פטייל
אדלש אאג באבא
אבאלפן באבא?
פאם יל דבר פבאל
הטקסט אבאלפן באבא
חמש פרליון, אאך
הטקסט, מובאל הטקסט,
ההיבט האליוני?
לד כמה פרליון הטקסט
מפאלי?
אפשר להעריך היבטים אלה:
גאאלי, מחשבאל אדלש
ל דמואל, פללללללללללל
אגאלי סבאב.
למדאל פכאל/א מידה
פמלללללללללללללללל.

מפוחה היטב ☐ מפוחה ☐ מפוחה מעט ☐ מצומצם ☒

תוכן

הכותב פותח במשפט שבו הוא מציין מה הוא רואה בתמונה במקום לכתוב
בתיחה האופיינית לסיפור. המשפטים מתחילים בעיקר בדמויות שהקורא לא יודע
מיהן, כי כשהכותב מתאר אותן הוא משתמש בכינוי הזר הזר או עליהם. התאורים
מתחילים בעיקר למצב הנפשי - עצובים, עצבניים, נבהלים. התוכן לא תמיד מובן,
למשל: לאן הולכים הולכים? לאן האונייה הולכת? על מי התעצבנו הדמויות המכונות
הם? כשקפצו על החוף, לאן הולכים? מה קרה לאחר מכן?

לד כמה פרליון הטקסט
מפאלי?
אפשר להעריך היבטים אלה:
גאאלי, מחשבאל אדלש
ל דמואל, פללללללללללל
אגאלי סבאב.
למדאל פכאל/א מידה
פמלללללללללללללללל.

הערה: אם הטקסט אינו עוסק בנושא הנדרש, יש לתעד זאת במחווין ולהעריך אותו לפי הקריטריונים במחווין.

לכיד ☐ לכיד ברוב ☐ לכיד בחלק ☐ לא לכיד ברוב ☒

לכידות

המשפטים לא יוצרים טקסט לכיד, השימוש במאכלכים כזיון בדמויות או זיון מקום
יוצר אי בהירות, למשל: "והם לא היו שמחים"; "האונייה אולחת (הולכת) לשם"; הם
היו הצבנים (עצבנים) השאם (עליהם)". הרעיונות לא מאורגנים ברצף הזיוני שיכול
ליצור סיפור לשם.

באיזו מידה פרליון
הטקסט קשורים זה לזה
ומאורגנים ברצף הזיוני
חמש כוללללללללללל
באיזו אופן פרליון
מקשרים זה לזה חמש
הללללללללללללללללל
מאכלכים איוני שח?

☒ רמה נמוכה
☐ רמה בינונית / נמוכה
☐ רמה בינונית / גבוהה
☐ רמה גבוהה

לשון הטקסט

הלשון המאפיינת את הטקסט היא לשון דבורה. הכותב כותב כאילו הוא מדבר בעצמו-פה ומספר את מה שהוא רואה וחושב. אוצר המילים אינו מגוון.

באיזו מידה אפשר לזהות
 הטקסט ניצנים של שימוש בלשון
 האופיינית לטקסט כגון?
 לד כמה קיים הטקסט:

- גיליון באוצר המילים, דיוק
 בשימוש בו והגאומטריה של
 הכתיבה.

- גיליון במבנים מורפולוגיים
 ובמבנים גרמטיים.

באיזו מידה קיימת הטקסט
 הקניאן לשוני בהיבטים האלה:

- צורה מורפולוגית
 - גרמטיקה.

מאפייני כתיב, כתב וארגון על פני הדף

כתיב
☒ כתיב נכון או נכון ברובו
☐ שגיאות כתיב רבות (בעיקר הומופוניות שאינן פוגמות בקריאות)
☐ כתיב משובש (הפוגם בקריאות)

פירוט/הערות: השגיאות בעיקר הומופוניות
 כגון: עז (אז), הצובים (עצובים). יש השמאות של
 אותיות אהו"י של השורש: נבלו (נבלו)

שימוש בסימני הפיסוק וסימן שאלה

☐ פיסוק נכון ברובו שתומך בקריאה
☐ פיסוק חלקי
☒ היעדר פיסוק או פיסוק שגוי

פירוט/הערות:

ארגון הכתוב על פני הדף

☐ מאורגן היטב
☒ מאורגן
☐ עדיין אינו מאורגן

פירוט/הערות: מרבית המשפטים כתובים בשורה נפרדת.

כתב יד

☐ דפוס
☐ מעורב
☒ מובן וקריא
☐ מובן ברובו
☐ קשה לפענוח

פירוט/הערות:

לסיכום

לקראת תוכנית עבודה: נקודות חוזק ונקודות לחיזוק

נקודות חוזק: יכולת להעניק פרשנות מתמנה ול"צר רעיונות לספור אפשרי.
 נקודות לחיזוק: כתיבת סיפור שאירועיו מאורגנים ברצף הזונית, המגוונות
 מוצאות באופן ברור עקורא, והקשר בין הרעיונות הדוק.

היבטים שהיית רוצה
 להמשיך ולתקן בכתיבה
 של המאמר.

היבטים שהיית באחריות
 לקדם בכתיבה של המאמר
 רישל אבחון את ההיבטים
 האלה גם בהתבוננות
 בטקסטים אחרים שכתיבה
 המאמר.

לקראת שיחת משוב

בשיחת המשוב הייתי אומרת לתלמידי שלפי המשפט הראשון שכתב אני מבינה שהוא חשב
 לתאר את מה שהוא רואה בתמונה ואת מה שלפי הבנתו המגוונות מרשימות. הייתי מבקשת
 ממנו לספר את מה שתאר - כסיפור, תחילה בעצמו-פה. כפי שאני הייתי מציצה לו לחשוב מיהן
 המגוונות שירצה לספר עליהן, איך יתחיל הסיפור שלו, לאן המגוונות רצו להפליג וכדומה. במידת
 הצורך הייתי מציצה לו משפט פתיחה לסיפור, ותומכת בשאלות המהלך הסיפור כך שיסייעו לו
 להמשיך ולספר את הסיפור עצמו. לאחר מכן הייתי מציצה לו לכתוב את מה שסיפר.

דברים שהיית רוצה להגיד
 למאמר/ה או לשאלו אלה
 בתקבל קריאת הטקסט ולו
 סמן פגישת שלמה אכתיבה.

כל הזכויות שמורות למדינת ישראל, משרד החינוך, ראמ"ה. השימוש במסמך זה, לרבות הפריטים שבו, מוגבל למטרות לימוד אישיות בלבד או להוראה ולבחינה על ידי מוסד חינוך בלבד, לפי הרשאה מפורשת למוסד חינוך באתר ראמ"ה. זכויות השימוש אינן ניתנות להעברה. חל איסור מפורש לכל שימוש מסחרי וכן לכל מטרה אחרת שאינה מסחרית. אין להעתיק, להפיץ, לעבד, להציג, לשכפל, לפרסם, להנפיק רישיון, ליצור עבודות נגזרות בין על ידי המשתמש ובין באמצעות אחר לכל מטרה או למכור פריט מפרטי המידע, התוכן, המוצרים או השירותים שמקורם במסמך זה. תוכן המבחנים, לרבות טקסט, תוכנה, תמונות, גרפיקה וכל חומר אחר המוכלל במסמך זה, מוגן על ידי זכויות יוצרים, סימני מסחר, פטנטים או זכויות יוצרים וקניין רוחני אחרות, ועל פי כל דין; כל זכות שאינה ניתנת במסמך זה במפורש, דינה כזכות שמורה.

מבדק בכתיבה לכיתה ב' | חוברת דוגמאות למורה